ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Κλαίρη
Έρικα
Κλειώ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Ντόβας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΟΥ: Daniel M. Nagy/Shutterstock
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Ηλίας Μασούρης

Τριλογία
Βιβλίο Πρώτο
Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ

Βιβλίο Δεύτερο
Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ
Η Επόμενη Μέρα

Βιβλίο Τρίτο
Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ
Σχέδιο «Αναγέννηση»

Δεν ενδείκνυται για ανηλίκους

Έκδοση: Αθήνα, Ιούνης 2017

https://homoastralis.org/yorgosbooks.htm

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Κλαίρη
Έρικα
Κλειώ

Προεπισκόπηση

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Ο Γιώργος Ντόβας, γεννήθηκε στο Βόλο.

Έχει σπουδάσει Ηλεκτρονική και Επιστήμη Υπολογιστών.

Είναι Σύμβουλος Πληροφορικής και Επικοινωνιών, Συγγραφέας Βιβλίων και Θεατρικών Κειμένων, Σεναριογράφος και Ερευνητής Παράξενων Φαινόμενων.

Δημιουργεί Ψηφιακά Έργα Τέχνης και γράφει διάφορα Παράξενα και μη, Βιβλία.

Έχει γράψει τα βιβλία, Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ (Τριλογία), Ελένη & Μενέλαος, Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες, Ο Εκδότης, Απόπειρα Βιασμού, 4 Ερωτικές Ιστορίες, Αναγέννηση, Η Πολιτικός, Χέρμα, Η Νύφη.

Το πρώτο βιβλίο της τριλογίας Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ, καθώς και το Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες, έχουν μεταφρασθεί στα Αγγλικά και κυκλοφορούν παγκόσμια.

Μιλάει Αγγλικά, Γαλλικά και Γερμανικά.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Web: https://homoastralis.org
email: author@homoastralis.org

Περιεχόμενα

1. Δευτέρα – Κλαίρη!

Ήταν ένα ανοιξιάτικο πρωινό στη Γλυφάδα. Ο Κώστας είχε κατεβεί στην αγορά γιατί του είχε τελειώσει το χαρτί στον εκτυπωτή του.

Και ήταν πάλι παραδομένος στις σκέψεις του. Τον τελευταίο καιρό τα πράγματα δεν πήγαιναν καθόλου καλά γι’ αυτόν. Άνεργος τους τελευταίους έξι μήνες, είχε ξεμείνει εντελώς από χρήματα. Είχε ήδη καθυστερήσει το ενοίκιο του διαμερίσματος που έμεινε και για τους λογαριασμούς του, δεν το συζητάμε. Χρωστούσε κοινόχρηστα τεσσάρων μηνών και ουσιαστικά ζούσε με δανεικά και κάποια χρήματα που του έστελνε η μητέρα του. Είχε στείλει ένα σωρό βιογραφικά, αλλά με την κρίση που υπήρχε στην αγορά σε συνδυασμό και με την ηλικία του, που ήταν ήδη σαράντα οκτώ ετών, δεν φαινόταν να έχει μέλλον. Ήλπιζε όμως ότι όλα αυτά θα τα αντιστάθμιζε η μεγάλη εμπειρία του.

Παρ’ όλα αυτά, δεν το έβαζε κάτω. Δεν είχε απογοητευτεί ακόμη. Εκείνο το πρωί τον είχαν καλέσει για συνέντευξη δύο εταιρείες στη Γλυφάδα. Όταν πήγε λοιπόν να εκτυπώσει το βιογραφικό του, συνειδητοποίησε ότι είχε τελειώσει το χαρτί στον εκτυπωτή του. Έτσι, πήρε το αυτοκίνητό του και κατέβηκε στην αγορά της Γλυφάδας για να πάει στο βιβλιοπωλείο και να αγοράσει χαρτί. Ευτυχώς, βρήκε γρήγορα θέση και πάρκαρε. Ο καιρός ήταν καλός. Μέσα Μαΐου, κλασικός, ανοιξιάτικος. Είχε ήλιο, καλή θερμοκρασία, με ένα απαλό ζεστό αεράκι που έφερνε τη μυρουδιά της θάλασσας. Περπάτησε για λίγο και ένιωσε καλύτερα.

Πήγε σε ένα μεγάλο βιβλιοπωλείο που βρισκόταν στο κέντρο και αφού αγόρασε το χαρτί, κατευθύνθηκε προς το αυτοκίνητό του. Ήταν νωρίς ακόμη, αλλά θα έπρεπε να γυρίσει σπίτι, να προετοιμαστεί και να πάει εγκαίρως στις συναντήσεις του. Εκείνη τη στιγμή δεν μπορούσε να φανταστεί ότι λίγα μέτρα πιο κάτω, μία εντελώς τυχαία συνάντηση, θα άλλαζε όλη του τη ζωή.

Είχε φτάσει σχεδόν στο σημείο που είχε παρκάρει το αυτοκίνητό του, όταν άκουσε κάποιον από πίσω του να φωνάζει το όνομά του. Γύρισε και είδε έναν παλιό συνάδελφό του, από μία εταιρεία τεχνολογίας στην οποία εργαζόταν πριν από τέσσερα χρόνια. Οι αναμνήσεις από εκείνη την περίοδο κάθε άλλο παρά καλές ήταν. Στην εταιρεία εκείνη είχε μία πολύ καλή θέση και πολλές προοπτικές. Υπήρχαν όμως κάποια στελέχη τα οποία δεν τον έβλεπαν με τόσο καλό μάτι. Περίμεναν λοιπόν την κατάλληλη στιγμή για να τον ξεφορτωθούν. Κι έτσι, μόλις βρήκαν την ευκαιρία, τον παγίδευσαν σε μία στημένη κατάσταση, από την οποία και δεν μπόρεσε να ξεφύγει. Η μεθόδευση εκείνη ήταν πολύ καλά δουλεμένη κι έτσι βρέθηκε υπόλογος σε μία υπόθεση για την οποία δεν είχε ιδέα. Τελικά, με τη βοήθεια κάποιων συναδέλφων του, οι οποίοι είχαν καταλάβει τι γινόταν, μπόρεσε και ξέμπλεξε αλλά φυσικά βρέθηκε εκτός εταιρείας. Αυτός που τον φώναζε ήταν από εκείνους που τον είχαν βοηθήσει. Για έναν χρόνο είχαν κάποια επαφή, τηλεφωνική κυρίως. Μετά άλλαξε το κινητό του και χάθηκαν.

Γύρισε και χαμογελώντας πλησίασε τον πρώην συνάδελφό του.

«Γεια σου, Κώστα μου. Τι κάνεις;»

«Πολύ καλά, εσύ;»

«Μια χαρά. Ψάχνω να σε βρω πριν από τα Χριστούγεννα, αλλά έχεις αλλάξει το κινητό σου, έχεις αλλάξει και σπίτι και δεν μπόρεσα να σε βρω. Ρώτησα και κάποιους κοινούς γνωστούς μας, αλλά και εκείνοι έχουν χρόνια να σε δουν».

«Συγγνώμη, αλλά δεν το ήξερα ότι με ψάχνεις. Η αλήθεια είναι ότι έγιναν πολλές αλλαγές τελευταία, όχι προς το καλύτερο δυστυχώς. Τα πράγματα δεν πήγαν και τόσο καλά. Για την ακρίβεια, ό,τι μπορούσε να πάει στραβά, έχει πάει. Εσύ τι κάνεις;»

«Εγώ μια χαρά είμαι. Σε ήθελα για κάτι που νομίζω ότι μπορεί να σε ενδιαφέρει και μπορεί να σε βοηθήσει. Έχεις λίγο χρόνο να τα πούμε;»

«Κοίτα να δεις, έχω κάποιες συναντήσεις για δουλειά το μεσημέρι. Όχι κάτι σίγουρο, ούτε κάτι σπουδαίο. Εάν αυτό που έχεις να μου προτείνεις είναι καλύτερο, θα μπορούσα να τις αναβάλω».

«Νομίζω ότι αυτό που θα σου προτείνω είναι όντως καλύτερο από κάποια αβέβαιη συνεργασία. Εάν μπορείς να αναβάλεις τις συναντήσεις σου, σε παρακαλώ κάν' το».

«Εντάξει. Θα πρέπει να πάω σπίτι, να κάνω κάποια τηλέφωνα και μετά είμαι στη διάθεσή σου».

«Ωραία. Πάμε σπίτι σου, να κάνεις τα τηλέφωνά σου, να αφήσεις το αυτοκίνητό σου και μετά φεύγουμε. Πάμε να μιλήσουμε και αν έχεις χρόνο, πάμε και για φαγητό».

«Ωραία. Ακολούθησέ με, δεν είναι μακριά από εδώ».

Μπήκε στο αυτοκίνητό του και ξεκίνησε για το σπίτι του. Ο Δημήτρης, έτσι έλεγαν τον παλιό του γνώριμο, τον ακολούθησε. Αυτά που του είχε πει, του είχαν κεντρίσει την περιέργεια. Τι να τον ήθελε άραγε; Σίγουρα δεν μπορούσε να είχε σχέση με την εταιρεία που εργαζόταν παλιά. Την τελευταία φορά που είχαν μιλήσει του είχε πει ότι σκόπευε να φύγει. Επίσης, του είχε πει ότι είχαν προκύψει κάποια οικογενειακά θέματα με έναν θείο του και έπρεπε να ασχοληθεί με αυτά. Μετά χάθηκαν, οπότε δεν είχε νέα του.

Έφτασαν στο σπίτι του, έκανε τα τηλεφωνήματά του ζητώντας ευγενικά να αναβάλουν προσωρινά τις συναντήσεις τους, προφασιζόμενος κάτι έκτακτο. Ο Δημήτρης τού πρότεινε να πάνε στο δικό του σπίτι στη Βούλα για να μιλήσουν με την ησυχία τους.

Έτσι και έκαναν. Το σπίτι του Δημήτρη ήταν σε ένα πολύ καλό σημείο της Βούλας, πάνω από το Ασκληπιείο. Ήταν μία πολύ όμορφη διώροφη βίλα, με μεγάλο οικόπεδο, πνιγμένη στα δέντρα. Είχε μία μεγάλη πισίνα και πολλούς χώρους με γκαζόν.

«Σήμερα έχει πολύ καλή ημέρα. Θέλεις να καθίσουμε δίπλα στην πισίνα;»

Έγνεψε καταφατικά. Γιατί να μην ήθελε άλλωστε;

«Πόσο καιρό έχουμε να τα πούμε; Τρία τέσσερα χρόνια;»

«Κάπου τόσα».

«Πες μου τα νέα σου».

«Νομίζω ότι θα ήταν καλύτερα να αρχίσουμε με τα δικά σου νέα. Απ’ ό,τι βλέπω, θα πρέπει να είναι πολύ καλύτερα».

«Θυμάσαι που σου έλεγα ότι θα φύγω από την εταιρεία, γιατί είχαμε κάτι θέματα με έναν θείο μου; Όντως, τελικά έφυγα. Ο θείος μου αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας και με παρακάλεσε να αναλάβω την κόρη του, την ξαδέλφη μου. Τότε η ξαδέλφη μου ήταν είκοσι χρονών. Δεν είναι και τόσο υψηλής νοημοσύνης και ο θείος μου φοβόταν ότι, εάν πάθει κάτι αυτός, θα είχε πρόβλημα. Η ξαδέλφη μου ήδη είχε χάσει τη μητέρα της όταν ήταν τεσσάρων ετών και τη φρόντιζε μόνος του, με τη βοήθεια μιας νταντάς. Ο θείος μου είχε πολλά χρήματα. Μου έδωσε αυτό το σπίτι, μου εξασφάλισε και ένα καλό ετήσιο εισόδημα. Έτσι κι εγώ τα παράτησα όλα και ασχολήθηκα με ορισμένες υποθέσεις του. Κυρίως όμως ασχολήθηκα και ασχολούμαι με την ξαδέλφη μου. Πριν από δύο χρόνια τα προβλήματα της υγείας του θείου μου πολλαπλασιάστηκαν, η υγεία του επιδεινώθηκε και τελικά κατέληξε. Η ξαδέλφη μου το πήρε πολύ βαριά. Κλείστηκε στον εαυτό της, δεν έβγαινε από το σπίτι και έκανε πολύ καιρό να το αποδεχτεί και να το ξεπεράσει. Ήταν πάντα συνεσταλμένη και μοναχική. Είναι πολύ καλό κορίτσι, πολύ όμορφη, πολύ τρυφερή και καλοσυνάτη. Από τότε που συνέβησαν αυτά, έχω σαν μοναδικό μου σκοπό να τη βοηθήσω και να προστατέψω τα συμφέροντά της. Έχω σκεφτεί μία σειρά από ενέργειες που θέλω να κάνω γι’ αυτόν τον σκοπό και θέλω τη βοήθειά σου. Ξέρω ότι θα σου ζητήσω πολλά, αλλά εάν δεχτείς θα έχεις λύσει μια για πάντα τα προβλήματά σου και θα ζήσεις μία πολύ άνετη και πλουσιοπάροχη ζωή».

«Όλα αυτά μού ακούγονται ωραία, αλλά και κάπως παράξενα. Γιατί διάλεξες εμένα και γιατί μου τα λες όλα αυτά;»

«Θα σου εξηγήσω. Τον τελευταίο χρόνο σκέφτηκα πολύ, ανέλυσα τις καταστάσεις, συνέβησαν και κάποια γεγονότα, τα

οποία είναι σε εξέλιξη, και τελικά κατέστρωσα ένα πλάνο ενεργειών που θέλω να κάνω. Χρειάζομαι έναν άνθρωπο έμπιστο, να τον ξέρω καλά, να τον έχω ζήσει, να έχει μεγάλη εμπειρία ζωής και επιχειρήσεων, να είναι οργανωτικός, να παίρνει γρήγορα αποφάσεις, να είναι διορατικός, να είναι από αυτούς που χτίζουν και αναπτύσσουν και όχι από αυτούς που γκρεμίζουν. Σκέφτηκα όλους αυτούς που έχω γνωρίσει κατά καιρούς και κατέληξα σε δύο. Ο ένας είσαι εσύ. Ο άλλος είναι ένας φίλος, ο οποίος έχει φτιάξει οικογένεια και ζει στο Βέλγιο. Και δεν παίζει, φυσικά. Έτσι άρχισα να ψάχνω για να σε βρω. Στάθηκε αδύνατο κι έτσι σκέφτηκα να κάνω μία πιο συστηματική έρευνα. Μέχρι που σήμερα έπεσες επάνω μου. Και μάλιστα στην πιο κατάλληλη στιγμή. Πριν προχωρήσω όμως σε λεπτομέρειες, θα ήθελες να μου πεις και τα δικά σου;»

«Ευχαρίστως. Κατ' αρχάς, σε ευχαριστώ πολύ για την προτίμηση και το ενδιαφέρον σου. Ύστερα από την επεισοδιακή και αισχρή αποχώρησή μου από την εταιρεία, πάω από το κακό στο χειρότερο. Όλα μού έχουν πάει στραβά. Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή. Θυμάσαι ότι ήμουν παντρεμένος;»

«Α, ναι, σωστά. Έχεις δίκιο. Τι γίνεται με τη γυναίκα σου;»

«Η πρώην γυναίκα μου, πλέον, δεν πίστεψε ποτέ ότι μου την είχαν στημένη. Όταν αναγκάστηκα να αποχωρήσω από την εταιρεία, με τις συνθήκες που γνωρίζεις, για ένα χρονικό διάστημα έμεινα άνεργος και πιεστήκαμε πολύ οικονομικά. Μετά βρήκα δουλειά σε μία άλλη εταιρεία. Η εταιρεία εκείνη δεν πήγε καλά. Πληρώθηκα για μερικούς μήνες και μετά σταμάτησαν να με πληρώνουν. Έφτασαν να μου χρωστάνε έναν σκασμό λεφτά. Μπλεχτήκαμε με δικαστήρια για να τα πάρω. Τελικά, δεν πήρα τίποτα, γιατί δεν είχαν τίποτα. Τότε ήταν που δεν άντεξε και η γυναίκα μου. Με συνοπτικές διαδικασίες μού ανακοίνωσε ότι δεν ήταν πλέον διατεθειμένη να με ακολουθήσει σε όλα αυτά και ήθελε να χωρίσουμε. Βάλαμε μπροστά ένα συναινετικό διαζύγιο, το οποίο βγήκε πριν από δύο μήνες. Έτσι λοιπόν σήμερα είμαι άνεργος, απένταρος, ελεύθερος, με ένα σωρό χρέη. Ωραία εικόνα, ε;»

«Δεν λέω, πέρασες πολλά. Να ξέρεις όμως ότι πάντα υπάρχουν μία ή και περισσότερες πλευρές σε όσα συμβαίνουν. Για παράδειγμα, το θέμα με την πρώην γυναίκα σου. Εάν δεν είχες απελευθερωθεί από τον γάμο σου, εγώ δεν θα μπορούσα να σου προτείνω αυτά που θέλω να σου προτείνω. Και για να είμαι ειλικρινής, δεν θυμήθηκα καθόλου ότι ήσουν παντρεμένος».

«Τι είναι λοιπόν αυτό που θέλεις να μου προτείνεις;»

«Είναι ένα πλάνο πολλαπλών ενεργειών. Φυσικά, ενέργειες νόμιμες και για καλό σκοπό. Θα πρέπει όμως να γίνουν με μία συγκεκριμένη σειρά. Εάν συμφωνήσουμε, κάθε φορά θα σου προτείνω και μία συγκεκριμένη ενέργεια. Ανάλογα με το πώς θα πηγαίνει, θα προχωράμε στην επόμενη. Εάν συμφωνήσεις, θα σου μεταφέρω αμέσως αρκετά χρήματα στους τραπεζικούς λογαριασμούς σου, σε ελληνικές τράπεζες, για τα τρέχοντα έξοδά σου. Επίσης, θα σου ανοίξω και έναν λογαριασμό σε τράπεζα του εξωτερικού και θα μεταφέρω σε αυτόν ένα ποσό που θα σε εξασφαλίσει. Αλήθεια, έχεις τραπεζικούς λογαριασμούς, έτσι δεν είναι;»

«Λογαριασμούς έχω και στις τέσσερις συστημικές τράπεζες. Λεφτά δεν έχω!»

«Τα λεφτά είναι το μόνο πρόβλημα που δεν έχουμε. Για να συνοψίσουμε λοιπόν. Είσαι διαθέσιμος, ελεύθερος και απένταρος».

«Σωστά το έθεσες».

«Άκου το πρώτο στάδιο των ενεργειών. Ο πρώτος σκοπός μου είναι να αποκαταστήσω την ξαδέλφη μου, που σου έλεγα. Όπως σου εξήγησα και πριν, η ξαδέλφη μου είναι σήμερα είκοσι τεσσάρων ετών, σε δύο ημέρες μάλιστα έχει γενέθλια, πολύ όμορφη, τρυφερή και καλοσυνάτη. Το τελευταίο εξάμηνο έχει αρχίσει να συνέρχεται από την απώλεια του πατέρα της. Δεν έχει κάνει σχέσεις και έχει ελάχιστες φίλες. Επίσης, δεν έχει κάνει σπουδές, έχει τελειώσει μόνο το λύκειο. Δεν είναι πολύ έξυπνη, αλλά δεν θα την έλεγες και κουτή. Καταλαβαίνει γρήγορα, ακούει και δεν είναι ούτε ξεροκέφαλη, ούτε υπερβο-

λική, ούτε εγωίστρια. Πιστεύω ότι με τον κατάλληλο άνθρωπο θα γινόταν μία υπέροχη σύντροφος. Από την άλλη πλευρά όμως, είναι και ένα υπέροχο θύμα εκμετάλλευσης. Και εκεί είναι ο κίνδυνος. Κάτι άλλο που πρέπει να αναφέρω είναι και το θέμα της εμφάνισής της. Μέχρι τα δεκαοκτώ της θα την έλεγες αδύνατη. Όμως, μετά τα προβλήματα και την ατυχή κατάληξη του πατέρα της πήρε αρκετά κιλά. Όχι υπερβολικά πολλά, αλλά αρκετά. Κάποιους γιατρούς που ρώτησα μου είπαν ότι με την κατάλληλη διατροφή είναι σχετικά εύκολο να επανέλθει και να γίνει και καλύτερη ακόμη. Απαραίτητη προϋπόθεση όμως είναι ο καλός ψυχολογικός παράγοντας. Ένας πολύ καλός ψυχολόγος, τον οποίο έχει επισκεφτεί, μας είπε ότι η λύση είναι να βρεθεί ένας καλός σύντροφος. Αυτός ο σύντροφος ίσως μπορέσει να καλύψει το κενό του πατέρα της και επίσης να της δώσει τη συναισθηματική κάλυψη που χρειάζεται. Μην ξεχνάμε ότι έχει φτάσει ήδη είκοσι τεσσάρων ετών και δεν έχει ακόμη σχέσεις με το αντίθετο φύλο. Σε δύο ημέρες έχει τα γενέθλιά της. Θα ήθελα λοιπόν να της κάνω το απόλυτο δώρο. Έναν σύντροφο!»

«Και αυτόν τον ρόλο θέλεις να τον παίξω εγώ;»

«Ακριβώς. Εφόσον συμφωνήσεις βέβαια. Θα καθίσουμε και θα καθορίσουμε τις ενέργειες που πρέπει να κάνουμε, καθώς και πώς θα πρέπει να τις πραγματοποιήσουμε για να έχουμε την αποδοχή της».

«Για περίμενε. Μπορείς να μου πεις επακριβώς τι θέλεις από εμένα;»

«Θέλω να την προσεγγίσεις, να την κολακέψεις, να τη γοητεύσεις, να την ξελογιάσεις, να γίνεις ο εραστής της, ο αρραβωνιαστικός της, ο σύζυγος και τελικά ο σύντροφος που της αξίζει. Και όλα αυτά με αυτή τη σειρά».

«Καλά όλα αυτά. Πες ότι εγώ συμφωνώ. Πώς είσαι σίγουρος όμως ότι θα της αρέσω, ότι θα δεχτεί τον έρωτά μου και επίσης ότι θα δεχτεί και να με παντρευτεί; Δεν είμαι δα και στην πρώτη μου νιότη. Η εμπειρία μου λέει ότι τα συναισθήματα

σπάνια μπαίνουν σε πρόγραμμα. Ακόμη είναι και το θέμα της χημείας. Μπορεί να μην ταιριάζουμε».

«Σε αυτό μπορεί να έχεις δίκιο, αλλά όχι εντελώς. Η τέχνη τού να γοητεύεις στηρίζεται σε ορισμένες αρχές. Μην ξεχνάς ότι είναι μία άβγαλτη γυναίκα, που δεν έχει καθόλου εμπειρίες. Αντίθετα εμείς είμαστε έμπειροι άντρες και ειδικά εμένα μου έχει τυφλή εμπιστοσύνη. Ακούει αυτά που της προτείνω, χωρίς να τα αμφισβητεί. Θα μπορούσαμε να καταστρώσουμε ένα αρχικό σχέδιο “αποπλάνησης”, να το εφαρμόσουμε και αν πετύχει, να το προχωρήσουμε. Αν δεν υπάρχει καθόλου χημεία και αν δούμε ότι δεν προχωράει, τότε το σταματάμε. Όπως και να έχει, εάν συμφωνήσεις, εμείς θα έχουμε συνεργασία. Εάν το σχέδιο με την Έρικα δεν προχωρήσει, θα έχουμε επαγγελματική συνεργασία. Ούτως ή άλλως χρειάζομαι έναν έμπιστο συνεργάτη».

«Απ’ ό,τι κατάλαβα την λένε Έρικα. Έχεις να μου δείξεις φωτογραφίες της;»

«Και βέβαια. Περίμενε, να φέρω τον φορητό υπολογιστή».

Ο Δημήτρης απομακρύνθηκε για να φέρει τον φορητό του υπολογιστή. Ο Κώστας βρήκε λίγο χρόνο για να βάλει τις σκέψεις του σε τάξη. Αυτά που του πρότεινε του φαίνονταν λίγο εξωπραγματικά. Να ξελογιάσει μία άβγαλτη νέα κοπέλα και να την παντρευτεί! Και μετά τι θα ακολουθούσε, όταν θα είχε μπει πια στην οικογένεια; Και το τίμημα; Ποιο θα ήταν το τίμημα; Και τέλος, το θεμελιώδες ερώτημα. Μπορούσε να το κάνει; Μέχρι τότε όλες οι σχέσεις του είχαν ως βάση τα συναισθήματα. Θυελλώδη πολλές φορές. Μία ιδιαιτερότητα που είχε πάντα ήταν να είναι πολύ εκλεκτικός και να μην κάνει έρωτα με γυναίκες που δεν είχε ερωτευτεί. Άσε που πάντα είχε μία φυσική απέχθεια προς τις χοντρές. Βέβαια, από την άλλη, όλες αυτές οι σχέσεις του είχαν αποδειχθεί αποτυχημένες. Η τελευταία του σχέση ήταν με τη γυναίκα του. Και εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησε ότι είχε να φλερτάρει γυναίκα περίπου οκτώ χρόνια και ότι είχε να κάνει έρωτα τρία χρόνια. Εκείνη η σκέψη σχεδόν τον τρόμαξε. Το διάστημα μετά το

διαζύγιο το μόνο που δεν είχε σκεφτεί ήταν το σεξ. Τα προβλήματα που αντιμετώπιζε ήταν πολλά και δεν άφηναν χώρο για άλλες σκέψεις.

Ο Δημήτρης επέστρεψε με τον φορητό υπολογιστή και οι σκέψεις του διεκόπησαν.

«Θα σου δείξω φωτογραφίες της Έρικας, όπως ήταν πριν και όπως είναι τώρα. Αυτές λοιπόν είναι απ' όταν ήταν δεκαέξι χρονών. Αυτές είναι από τις διακοπές μας στη Σαντορίνη. Ξέρεις, είναι η καταγωγή μας από εκεί και έχουμε περιουσία. Ο θείος μου έχει μία φοβερή βίλα δίπλα στη θάλασσα. Εδώ είναι η Έρικα με μαγιό, δεκαοκτώ χρονών. Δεν είναι πολύ όμορφη;»

Η αλήθεια ήταν ότι ήταν πολύ ωραίο κορίτσι. Δεν ήταν ψηλή, αλλά δεν θα την έλεγες και κοντή. Πρέπει να ήταν περίπου 1,70. Είχε ωραίο σώμα. Μεγάλο και στητό στήθος. Πολύ μεγαλύτερο από το κανονικό. Σκέφτηκε ότι πάντα του άρεσε το μεγάλο στήθος. Αυτό όμως που ήταν πάρα πολύ όμορφο ήταν το πρόσωπό της. Είχε μία ασυνήθιστη γλύκα, μία παιδιάστικη αθωότητα, ένα πολύ γλυκό χαμόγελο. Γενικά, ήταν από τα πιο όμορφα και ευγενικά πρόσωπα που είχε δει.

«Όντως είναι πολύ όμορφη. Είχες δίκιο».

«Και εδώ αρχίζει η αλλαγή. Αυτές είναι όταν ήταν είκοσι ετών. Είχε ήδη αρχίσει να επιδεινώνεται η κατάσταση με τον θείο μου. Βλέπεις τη διαφορά; Έχει συννεφιάσει το πρόσωπό της και έχει αρχίσει να παίρνει κιλά. Αυτές είναι μετά την κηδεία. Και αυτές είναι τωρινές, πριν από τα Χριστούγεννα. Είναι και οι χειρότερες. Τελευταία όμως είναι λίγο καλύτερα. Τουλάχιστον έβγαλε τα μαύρα. Λοιπόν, τι λες;»

«Καταλαβαίνεις φυσικά ότι αυτό που μου ζητάς είναι λίγο, πώς να το πω, δεν βρίσκω τις λέξεις. Ασυνήθιστο να το πω ή κάτι τέτοιο. Μετά το διαζύγιο δεν έχω και πολλές επαφές με το αντίθετο φύλο».

«Το καταλαβαίνω ότι σου φαίνεται ασυνήθιστο. Και μάλλον είναι. Αλλά είναι για καλό σκοπό. Αφενός δεν μπορώ να τη βλέπω έτσι, αφετέρου δεν μπορώ να διακινδυνέψω να την

ξελογιάσει κάποιος επιτήδειος και να έχουμε προβλήματα. Θα ήταν καταστροφικό γι' αυτήν. Και επειδή δεν έχει εμπειρία, δεν θα το ξεπεράσει ποτέ. Όσο για τις δικές σου επαφές, σκέψου ότι αυτό θα ήταν και για σένα μία λύση. Νομίζω ότι οι θυελλώδεις έρωτές σου δεν πήγαν και τόσο καλά. Έτσι δεν είναι;»

«Δεν έχεις καθόλου άδικο σε αυτό. Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι συμφωνώ, καθαρά υποθετικά πάντα. Έχεις σκεφτεί τι ακριβώς θα κάνουμε;»

«Έχω κάνει κάτι σκέψεις. Αλλά πριν συνεχίσουμε, είναι προχωρημένο μεσημέρι και δεν έχουμε φάει τίποτα. Τι θα έλεγες να πάμε να φάμε κάτι και να συνεχίσουμε τη συζήτηση μας;»

«Νομίζω ότι το θέμα είναι πολύ σοβαρό για να το συζητάμε δημόσια. Θα μπορούσαμε να παραγγείλουμε κάτι και να το φάμε εδώ ίσως».

«Δίκιο έχεις. Κινέζικο τρως;»

«Και βέβαια».

«Ξέρω ένα καλό κινέζικο στη Γλυφάδα. Θα μπορούσαμε να παραγγείλουμε και μετά να πάμε να το πάρουμε. Να κάνουμε και καμιά βόλτα να ξεμουδιάσουμε».

«Ωραία ιδέα. Δεν έχω αντίρρηση».

Έκαναν την παραγγελία και συνέχισαν τη συζήτησή τους περί ανέμων και υδάτων χωρίς να μπαίνουν στο κυρίως θέμα. Μόλις πέρασε λίγο η ώρα, πήγαν στη Γλυφάδα πήραν το κινέζικο και γύρισαν στο σπίτι. Το κινέζικο φαγητό έχει το πλεονέκτημα ότι δεν σε βαραίνει και μπορείς να συνεχίσεις. Το μειονέκτημα βέβαια είναι ότι σε λίγο πεινάς ξανά. Έφαγαν το φαγητό τους και συνέχισαν τη συζήτηση τους.

«Και τώρα θα σου πω τι έχω σκεφτεί. Σε γενικές γραμμές βέβαια. Τις λεπτομέρειες θα τις συζητήσουμε μετά. Αρχικά λοιπόν θα προετοιμάσω την Έρικα για σένα. Θα της πω ότι είσαι ένας παλιός συνάδελφος και φίλος, ότι την είχες δει παλιά και είχες εντυπωσιαστεί. Σε συνάντησα τυχαία, τα είπαμε, μου είπες τον πόνο σου, δεν θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες

για διαζύγια και τέτοια. Απλά θα μιλήσω αόριστα για οικογενειακά προβλήματα. Θα της πω ότι κι εγώ σου είπα για τα δικά μας προβλήματα, ότι ανέφερα τα γενέθλιά της και ότι εσύ μου πρότεινες να τη βγάλεις έξω για φαγητό, να γιορτάσετε μαζί και να περάσετε καλά οι δύο σας».

«Και θα δεχτεί;»

«Μη στενοχωριέσαι, έχω τον τρόπο μου να την κάνω να δεχτεί. Εδώ θα εκμεταλλευτούμε αυτά που θέλουν οι περισσότερες γυναίκες. Πριν προχωρήσω και για να προλάβω τυχόν ερώτησή σου, σου λέω ότι τα χρήματα δεν είναι πρόβλημα και θα καλύψω εγώ όλα τα έξοδα. Θα την ντύσω, θα τη στολίσω και θα κλείσουμε τραπέζι σε ένα πολύ καλό πολυτελές εστιατόριο. Τούρτα γενεθλίων κ.λπ. Θα νοικιάσεις λιμουζίνα, θα πάρεις λουλούδια και σοκολατάκια και θα έρθεις να την πάρεις από το σπίτι».

«Συγγνώμη, μήπως το παρακάνουμε;»

«Όχι. Την ξέρω πολύ καλά. Έχω δει τι διαβάζει και ασχέτως εάν το παραδέχεται ή όχι, όλες οι γυναίκες ψοφάνε για τέτοια. Στο δείπνο θα είσαι ευγενικός (όχι εμετικός), στη συζήτηση θα αποφύγετε να λέτε ο ένας στον άλλον τον πόνο σας. Θα συζητήσετε για τα ενδιαφέροντά σας και άλλα θέματα. Δεν θα αναφέρεις τις πρώην ή την πρώην γυναίκα σου, διαζύγια και τέτοιου είδους λεπτομέρειες . Είσαι έμπειρος, ξέρεις να ελέγξεις, πιστεύω, τη συζήτηση. Το θέμα είναι να την εντυπωσιάσεις και να αρχίσει να σε εμπιστεύεσαι. Ύστερα από κανένα δίωρο θα φύγετε και θα τη συνοδεύσεις πίσω στο σπίτι. Στο σπίτι θα είναι μόνη. Εάν σε προσκαλέσει, δέχεσαι ευγενικά την πρόσκληση, διώχνεις τη λιμουζίνα και την ακολουθείς στο σπίτι. Εάν όχι, την ευχαριστείς για την πολύ ωραία βραδιά και φεύγεις. Διευκρινίζω ότι, εάν σε προσκαλέσει στο σπίτι, θα είναι άθλος. Το κάνει πολύ σπάνια και μόνο με φίλες. Εκεί το διαχειρίζεσαι ανάλογα με την περίσταση. Να θυμάσαι ότι πρέπει να είσαι πάντα ευγενικός, τρυφερός και ποτέ πιεστικός. Όπως σου έχω πει, είναι σχετικά έξυπνη. Η εμπειρία της λείπει. Μην ξεχνάς ότι είναι επίσης και γυναίκα. Και οι γυναίκες είναι

πολύπλοκα όντα. Τους αρέσουν πολύ οι ψευδαισθήσεις. Για ορισμένα θέματα θα πρέπει να τις αφήνεις να νομίζουν ότι είναι αυτές που τα προκαλούν και τα διαχειρίζονται. Εάν καταφέρεις να της ξυπνήσεις λίμπιντο, μπορεί ίσως και να σταθείς τυχερός εκείνη τη νύχτα».

«Και το θέλουμε αυτό; Εννοώ, δεν θα είναι πολύ νωρίς για κάτι τέτοιο;»

«Εξαρτάται. Αν της βγάλεις συναισθήματα στην επιφάνεια και ξυπνήσει η σεξουαλικότητά της, τότε θα είναι και επιβεβλημένο, θα έλεγα. Διαφορετικά μπορεί να το εκλάβει ως απόρριψη και εκεί θα έχουμε άλλα, πιο σοβαρά προβλήματα».

«Να σου κάνω μία προσωπική ερώτηση, η οποία τριγυρίζει στο μυαλό μου ώρες τώρα;»

«Ευχαρίστως»

«Εάν σε ακούσει κάποιος να μιλάς και να περιγράφεις την Έρικα, χωρίς να ξέρει τη συγγενική σας σχέση, εύκολα θα έβγαζε το συμπέρασμα ότι είσαι ερωτευμένος μαζί της».

«Όντως, δεν έχεις άδικο. Φυσικά και δεν είμαι ερωτευμένος μαζί της. Απλά έχω μεγαλώσει μαζί της. Και λόγω ηλικίας έχω παίξει τον ρόλο του μεγάλου αδελφού που δεν είχε ποτέ. Πάντα υπήρχε μία έλξη μεταξύ μας και επικοινωνούσαμε εύκολα. Τα τελευταία χρόνια αυτός ο δεσμός έγινε πιο ισχυρός λόγω των γεγονότων. Τώρα παίζω και τον ρόλο του πατέρα της. Και αυτός είναι ένας άλλος λόγος για να αποκτήσει έναν σύντροφο. Εάν την αφήσω να προσκολληθεί και άλλο επάνω μου, ίσως αργότερα να έχουμε πραγματικό πρόβλημα. Αυτό μου τόνισε και ο ψυχολόγος. Είναι κάτι άλλο που έχεις σκεφτεί;»

«Όχι προς το παρόν. Η πρότασή σου είναι πολύ δελεαστική. Θα πρέπει όμως να συμφωνηθούν ορισμένα πράγματα».

«Και ποια είναι αυτά;»

«Κατ' αρχάς, να μη μάθει ποτέ η Έρικα ότι όλο αυτό ήταν ένα σχέδιο που σκέφτηκες εσύ. Αν το μάθει, θα κλονιστεί η εμπιστοσύνη της και σε σένα και σε μένα. Έτσι θα χάσουμε όλοι».

«Αυτό εξυπακούεται».

«Θα είσαι πάντα ειλικρινής μαζί μου σε ό,τι μου λες. Εάν δεν μπορείς, απλά μη μου το λες. Επίσης, θέλω να πιστεύω ότι τα κίνητρά σου είναι προς το συμφέρον κυρίως της Έρικας και δευτερευόντως το δικό σου. Θα ήθελα πάντα να είναι η Έρικα η πρώτη σου προτεραιότητα».

«Χαίρομαι αφάνταστα που μου το λες αυτό. Και αυτό γιατί εκτός από εμένα έχεις αποδεχτεί ότι η Έρικα θα είναι και δική σου πρώτη προτεραιότητα».

«Έτσι είναι. Δεν θα ήθελα με τίποτα μία αθώα ύπαρξη να εμπλακεί σε διάφορα παιχνίδια. Και αυτό γιατί δεν έχει τα εφόδια να τα διαχειριστεί και να τα αντιμετωπίσει. Στο τέλος θα βγει πληγωμένη. Νομίζω ότι εμείς έχουμε χρέος να την προστατέψουμε. Πράγμα άλλωστε που εσύ κάνεις χρόνια τώρα, υποθέτω».

«Είναι ακριβώς έτσι. Κάτι άλλο;»

«Υποθετικά πάντα, πες ότι δέχομαι. Με συμπαθεί, την ξελογιάζω και κοιμάμαι μαζί της. Και αυτό της αρέσει και θέλει να το προχωρήσουμε. Ποια θα είναι τα επόμενα βήματα; Όσα βέβαια μπορείς να μου αποκαλύψεις».

«Πρώτο βήμα θα είναι να τονώσουμε την αυτοπεποίθησή της ώστε να αρχίσει να βρίσκει τον παλιό της εαυτό. Θα πρέπει να αρχίσει αμέσως τη διαδικασία ελέγχου και απώλειας του βάρους της και ό,τι συνεπάγεται με αυτό. Με σένα να την ενθαρρύνεις δεν θα είναι δύσκολο. Μετά θα πρέπει να αρχίσουμε τις ετοιμασίες για τη νομιμοποίηση της σχέσης σας. Είναι πολύ σημαντικό να έχετε παντρευτεί μέχρι τα μέσα του καλοκαιριού. Δεν μπορώ ακόμη να σου αποκαλύψω τον λόγο, αλλά όταν έρθει εκείνη η ώρα θα καταλάβεις και θα συμφωνήσεις. Θα πρέπει να κάνετε σύντομα τον αρραβώνα σας και να δρομολογήσουμε τον γάμο».

«Εντάξει. Πόσο χρόνο έχω να το σκεφτώ;»

«Ελάχιστο. Πάρε ως δεδομένο ότι σε δύο ημέρες είναι τα γενέθλιά της. Έχει ήδη αρχίσει να την πιάνει η κατάθλιψη των γενεθλίων, ξέρεις όλες οι γυναίκες το παθαίνουν. Θα ήθελα μέχρι αύριο το πρωί το αργότερο να μου έχεις απαντήσει.

Κάτσε λοιπόν σκέψου, ζύγισέ τα και πάρε την απόφασή σου. Και επειδή ξέρω ότι περνάς δύσκολα από οικονομικής άποψης, θα μου επιτρέψεις να σου κάνω ένα μικρό δώρο ασχέτως της απόφασής σου. Και αυτό για να μην έχεις και αυτό το άγχος. Περίμενε λίγο».

Ο Δημήτρης σηκώθηκε και πήγε στο εσωτερικό του σπιτιού. Ύστερα από λίγο εμφανίστηκε ξανά κρατώντας έναν φάκελο.

«Αυτά είναι λίγα μετρητά για να καλύψεις άμεσες ανάγκες. Δέξου τα σαν ένα δείγμα φιλίας και ευγνωμοσύνης, τουλάχιστον που με άκουσες».

Ψελλίζοντας ένα «ευχαριστώ πολύ» ο Κώστας πήρε τον φάκελο.

Κάθισε για λίγο ακόμη στο σπίτι του Δημήτρη και συζήτησαν. Κυρίως αναπόλησαν τον καιρό που ήταν συνεργάτες.

Είχε ήδη σουρουπώσει όταν ο Κώστας σηκώθηκε να φύγει. Ο Δημήτρης προθυμοποιήθηκε να τον πάει σπίτι του και ο Κώστας δεν έφερε αντίρρηση μια που στην περιοχή αυτή δεν ήταν και τόσο εύκολο να βρει ταξί.

Μπαίνοντας στο σπίτι του, το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να ελέγξει τον φάκελο που του είχε δώσει ο Δημήτρης. Είχε μέσα αρκετά χαρτονομίσματα των πενήντα και εκατό ευρώ. Συνολικά ήταν 3.000 ευρώ. *Αυτά είναι τα λίγα μετρητά,* σκέφτηκε. *Δηλαδή για αυτόν τα πολλά μετρητά πόσα θα ήταν;*

Κάθισε στον καναπέ και προσπάθησε να βάλει σε τάξη τις σκέψεις του και να αποκρυπτογραφήσει την πρόταση που του είχε κάνει ο Δημήτρης.

Τι μου πρότεινε; σκέφτηκε. Να κατακτήσω την ξαδέλφη του και να κάνω σχέση μαζί της με απώτερο σκοπό τον γάμο. Γιατί; Προφανώς η ξαδέλφη του είναι η κληρονόμος της περιουσίας του θείου του. Και αν κρίνω από αυτά που είδα, η περιουσία θα πρέπει να είναι πολύ μεγάλη. Ο Δημήτρης δεν θέλει η ξαδέλφη του να μπλέξει με κάποιον άλλο, που εκείνος δεν θα μπορεί να ελέγξει. Άρα πιστεύει ότι μπορεί εμένα να με ελέγξει. Σε ποιον βαθμό, αλήθεια; Και είμαι εγώ διατεθειμένος να γίνω το πειθήνιο όργανο του Δημήτρη; Να ένα σημείο που θέλει διευκρίνιση.

Και γιατί θα πρέπει ο γάμος να γίνει μέχρι τα μέσα του καλοκαιριού; Μάλλον επειδή είναι προγραμματισμένες εξελίξεις οι οποίες για να μπορούν να ελεχθούν θα πρέπει η Έρικα να έχει σύζυγο. Και απ' ό,τι φαίνεται, θα πρέπει να υπάρχουν επιχειρήσεις. Αν η Έρικα είναι η κληρονόμος, θα έπρεπε αυτή να διοικεί τις επιχειρήσεις. Αυτή όμως δεν φαίνεται να είναι σε θέση να κάνει κάτι τέτοιο.

Και απ' ό,τι κατάλαβε, ούτε και ο Δημήτρης είναι αναμεμειγμένος σε αυτό.

Ίσως επειδή ο πατέρας της Έρικας δεν τον εμπιστευόταν όσο έλεγε ο Δημήτρης. Ένας γαμπρός όμως, και μάλιστα από τον κόσμο των επιχειρήσεων με εμπειρία στη διοίκηση, σίγουρα θα μπορούσε να το κάνει.

Εκεί του ήρθαν στο μυαλό τα λόγια που του είχε πει ο Δημήτρης όταν τον ρώτησε γιατί αυτόν. *Μεταξύ άλλων ανέφερε ότι πρέπει να έχει μεγάλη εμπειρία ζωής και επιχειρήσεων, να είναι οργανωτικός, να παίρνει γρήγορα αποφάσεις. Άρα αυτό μάλλον έπαιζε. Και μάλιστα, όταν αυτός ο γαμπρός μπορεί να ελεγθεί, κατά τον Δημήτρη, έστω και με την καλή έννοια.*

Θα έπρεπε να σκεφτεί πολύ τη στάση που θα κρατήσει, σε περίπτωση που θα δεχόταν την πρόταση του Δημήτρη.

Και το μεγάλο ερωτηματικό ήταν η Έρικα. Σίγουρα φαινόταν πολύ ωραία κοπέλα. Έχει κάποια κιλά παραπάνω αλλά αυτό θα μπορούσε να λυθεί σύντομα και σχετικά εύκολα. Εάν ο χαρακτήρας και τα χαρακτηριστικά της είναι όπως του τα περιέγραψε ο Δημήτρης, τότε είναι πολύ καλή περίπτωση που δεν θα δημιουργήσει πρόβλημα. Είναι όμως έτσι; Ή η περιγραφή της ήταν ωραιοποιημένη; Και η ηλικία της. Είναι μόλις είκοσι τεσσάρων ετών. Έχει ακριβώς τα μισά του χρόνια. Αυτή τη στιγμή έκανε τον συνειρμό ότι και η πρώην γυναίκα του, όταν την πρωτογνώρισε, είκοσι τεσσάρων ετών ήταν. Και κατέληξαν εκεί που κατέληξαν. Εκτός από το πώς θα αντιδρούσε η Έρικα, αυτός θα μπορούσε να λειτουργήσει μαζί της;

Είχε τρία χρόνια να κάνει σεξ. Πώς θα πήγαινε να κάνει σεξ με μία κοπέλα είκοσι τεσσάρων ετών την οποία δεν είχε αγγίξει

ποτέ άντρας; Αυτή η ιδέα τον ανησύχησε λίγο. Μπορεί να είχε μεγάλη εμπειρία από γυναίκες, αλλά όλες οι γυναίκες του ήταν ήδη έμπειρες. Ακόμη και τότε που τα είχε φτιάξει με μία δεκαεφτάχρονη (δεν ήξερε τότε ότι ήταν δεκαεφτά), εκείνη είχε αποδειχτεί πιο έμπειρη και από αυτόν. Πώς λοιπόν θα μπορούσε να διαχειριστεί μία παρθένα; Θα μπορούσε να λειτουργήσει; Αυτή πώς θα αντιδρούσε; Θα μπορούσε να αντεπεξέλθει; Οι σκέψεις αυτές τον φόβισαν αρκετά.

Για να αλλάξει λίγο τις σκέψεις του, προσπάθησε να εστιάσει στα θετικά της πρότασης. Σίγουρα, αν το διαχειριζόταν σωστά, θα έλυνε το οικονομικό του πρόβλημα. Εάν τα έβρισκε με την Έρικα και τη διαμόρφωνε καταλλήλως, θα είχε μία πολύ όμορφη και επιθυμητή γυναίκα. Έφερε στον νου του τις φωτογραφίες της. Εκτός από το καταπληκτικό πρόσωπό της και το υπέροχο στήθος της, και το κορμί της στα δεκαοκτώ ήταν αρκετά καλό. Την υποδομή την είχε. Εάν κατάφερνε να την πείσει να ακολουθήσει μερικά προγράμματα στα σύγχρονα κέντρα αδυνατίσματος, με όλη την τεχνολογία που διαθέτουν, το αποτέλεσμα θα ήταν καλό. Και επειδή τα χρήματα δεν ήταν θέμα σε αυτή την οικογένεια, τα θαύματα ήταν δεδομένα. Ένα άλλο θέμα ήταν πώς θα εξελισσόταν στο κρεβάτι. Θα ξυπνούσε σεξουαλικά ή θα ήταν μία ψυχρή σεμνότυφη που θα άνοιγε τα πόδια και θα περίμενε ο σύζυγός της να τα κάνει όλα, να ολοκληρώσει και αυτή να μην καταλάβει τίποτα; Το ήξερε ότι έτσι αυτός δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει. Και επίσης ήξερε ότι αυτό το ενδεχόμενο υπήρχε.

Σαν αποτέλεσμα όλων αυτών των σκέψεων, σκέφτηκε κάτι. Πήγε στο τηλέφωνο και κάλεσε τον Δημήτρη. Η ώρα άλλωστε δεν ήταν περασμένη.

«Παρακαλώ;»

«Δημήτρη, ο Κώστας είμαι. Ελπίζω να μη σε ανησυχώ».

«Τι λες, Κώστα μου; Άλλωστε σου είπα ότι μπορείς να με καλέσεις ό,τι ώρα θέλεις».

«Ευχαριστώ. Σκέφτομαι συνέχεια την πρότασή σου και θα ήθελα, εάν είναι δυνατόν, να μου στείλεις μερικές αντιπροσω-

πευτικές φωτογραφίες της Έρικας από αυτές που μου έδειξες. Μπορείς να μου τις στείλεις με ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου;»

«Φυσικά. Έχεις κάποια προτίμηση;»

«Θα ήθελα αυτές που είναι δεκαοκτώ χρονών, αυτές με το μαγιό στη Σαντορίνη και μερικές από τις τωρινές».

«Βεβαίως. Πες μου την διεύθυνση του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σου. Θα τις κάνω ένα zip και θα σ' τις στείλω».

«Θα σου το στείλω καλύτερα με ένα μήνυμα, για να μη γίνει κάποιο λάθος».

«Πολύ ωραία. Έχε υπόψη σου ότι κοιμάμαι αργά το βράδυ, οπότε, εάν θέλεις να με ρωτήσεις και κάτι άλλο, κάλεσέ με. Δίνω ιδιαίτερη σημασία στον χρόνο. Ακόμη, μπορώ να έρθω και από εκεί να μιλήσουμε ξανά εάν θέλεις. Δεν έχω κανένα πρόβλημα».

«Εντάξει. Ευχαριστώ. Θα το έχω υπόψη μου».

Σε λίγο ήρθε το μήνυμα του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Ο Δημήτρης τού είχε στείλει αυτά που του είχε ζητήσει.

Η ιδέα που του είχε έρθει ήταν να στείλει τις φωτογραφίες της Έρικας σε μία παλιά του φίλη ψυχολόγο με ειδίκευση σε θέματα που είχαν σχέση με τη σεξουαλική συμπεριφορά των ζευγαριών. Πριν από χρόνια είχε μία σύντομη σχέση μαζί της. Η αλήθεια ήταν ότι μετά είχαν χαθεί, αλλά ήταν σίγουρος ότι θα τον θυμόταν. Φτάνει να μην είχε αλλάξει τηλέφωνο. Κοίταξε το αρχείο του και βρήκε το τηλέφωνό της. Για να είναι απόλυτα σίγουρος, έκανε και μία έρευνα και στο διαδίκτυο. Το τηλέφωνό της είχε αλλάξει, αλλά βρήκε την επαγγελματική της διεύθυνση και τα νέα της τηλέφωνα.

Κάλεσε το τηλέφωνο του σπιτιού της και περίμενε. Σε λίγο απάντησε.

«Καλησπέρα. Κλαίρη, εσύ;»

«Καλησπέρα. Η Κλαίρη είμαι, εσύ ποιος είσαι;»

«Κατ' αρχάς, συγνώμη που σε παίρνω τέτοια ώρα. Ο Κώστας ο Αλεξίου είμαι. Με θυμάσαι;»

«Φυσικά και σε θυμάμαι. Χρόνια και ζαμάνια. Πώς και με θυμήθηκες;»

«Θα σου πω. Τι κάνεις όμως, είσαι καλά;»

«Μια χαρά, εσύ;»

«Και εγώ καλά είμαι. Κοίτα, είμαι ασυγχώρητος που σου τηλεφωνώ ύστερα από τόσα χρόνια. Έχουν συμβεί πολλά στη ζωή μου και όχι και τόσο καλά. Ο λόγος που σε κάλεσα είναι γιατί θέλω τη βοήθειά σου. Θα πρέπει να πάρω μία πολύ σοβαρή απόφαση και μάλιστα πολύ σύντομα. Θα ήθελα λοιπόν τη συμβουλή σου. Αν φυσικά σου είναι εύκολο».

«Μην το σκέφτεσαι. Εμένα με ξέρεις, δεν παρεξηγώ. Δεν σου κρύβω ότι κατά καιρούς σε σκεφτόμουν κι εγώ. Ήθελα να σε καλέσω. Μία φορά πριν από δύο χρόνια το προσπάθησα, αλλά το κινητό σου είχε αλλάξει. Έψαξα, άλλα δεν μπόρεσα να βρω το καινούργιο. Πες μου λοιπόν τι θέλεις και αν μπορώ να σε βοηθήσω, ευχαρίστως».

«Θα σου τα πω εν συντομία. Εκτός από αυτό βέβαια, θα ήθελα πολύ να βρεθούμε κάποια ημέρα και να τα πούμε. Θα χαιρόμουνα πάρα πολύ».

«Κι εγώ. Μπορούμε να το κανονίσουμε, άλλωστε. Για πες μου όμως τώρα τι θέλεις;»

«Πρόκειται να κάνω ένα πολύ σοβαρό βήμα με μία κοπέλα. Έχω όμως πολλά ερωτηματικά γύρω από ορισμένα θέματα. Θυμάμαι ότι ήσουν πάρα πολύ καλή φυσιογνωμίστρια και κυρίως σε θέματα σεξουαλικής συμπεριφοράς. Θα ήθελα να σου στείλω ορισμένες φωτογραφίες της κοπέλας με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και να μου πεις τη γνώμη σου».

«Τι ακριβώς θέλεις να μάθεις;»

«Εάν δεν έχεις αντίρρηση, θα ήθελα πρώτα να σου στείλω τις φωτογραφίες, να τις δεις και μετά να μιλήσουμε. Θα πρέπει να τις έχεις μπροστά σου για να σου κάνω ερωτήσεις».

«Βασικά, δεν έχω αντίρρηση. Μου έχεις κεντρίσει ήδη την περιέργεια. Και πότε θέλεις να γίνει αυτό;»

«Ξέρω ότι κάνω κατάχρηση της καλοσύνης σου, αλλά θα πρέπει να δώσω απάντηση αύριο το πρωί, οπότε εάν έχεις χρόνο και μπορείς, μπορούμε να το κάνουμε τώρα;»

«Μου αρέσεις. Δεν κάνω κάτι τώρα, οπότε υποθέτω ότι μπορούμε να το κάνουμε. Σου στέλνω την διεύθυνση του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μου με ένα μήνυμα. Α, σκέφτηκα και κάτι καλύτερο. Έχεις Skype;»

«Και βέβαια».

«Πολύ ωραία. Σου στέλνω και το Skype username. Στείλε μου τις φωτογραφίες και σε καλώ στο Skype να μιλήσουμε. Εάν δεν έχεις αντίρρηση, φυσικά. Αλλιώς τα λέμε στο τηλέφωνο».

«Φυσικά και δεν έχω αντίρρηση. Τα λέμε σε λίγο».

Μόλις έκλεισε το τηλέφωνο, ήρθε το μήνυμα. Έκανε ένα zip τις φωτογραφίες και της έστειλε μαζί με το Skype username του. Ταυτόχρονα άνοιξε το Skype και περίμενε.

Σε λίγο του ήρθε το αίτημα φιλίας του Skype και η εισερχόμενη βίντεο κλήση. Την αποδέχτηκε και εμφανίστηκε η Κλαίρη στην οθόνη. Προς στιγμήν έμεινε εμβρόντητος. Η γυναίκα που έβλεπε στην οθόνη δεν είχε καμία σχέση με την Κλαίρη που θυμόταν. Η Κλαίρη που θυμόταν ήταν μια πολύ ωραία και γοητευτική γυναίκα, αλλά είχε και τις ατέλειές της. Τότε ήταν κοκκινομάλλα, με όχι και τόσο εντυπωσιακό μπούστο και λίγα κιλά παραπάνω. Η Κλαίρη που έβλεπε στην οθόνη ήταν μία υπέροχη καστανή. Το μπούστο της ήταν εκρηκτικό. Προφανώς το είχε φτιάξει.

«Καλησπέρα. Καλά, τι κούκλα είσαι εσύ; Προφανώς τα πράγματα πήγαν πάρα πολύ καλά για σένα».

«Καλησπέρα και σε σένα, Κώστα μου» είπε χαμογελώντας. «Εννοείς τη μεταμόρφωσή μου; Είναι μεγάλη ιστορία και θα σ' την πω από κοντά. Τι κάνεις;»

«Καλά είμαι. Σίγουρα θα πρέπει να τα πούμε, γιατί κι εγώ έχω πολλά να σου πω. Εξακολουθώ όμως να λέω ότι είσαι μία κούκλα».

«Και πού να με δεις και ολόκληρη! Κάτσε να σηκωθώ και να ανάψω και κανένα φως».

Λέγοντας αυτά σηκώθηκε από την καρέκλα που καθόταν και άναψε ένα φως. Ξαναγύρισε και στάθηκε σε απόσταση για να φαίνεται όλο το κορμί της. Και είχε δίκιο. Ήταν θεά. Φορούσε ένα εφαρμοστό φόρεμα το οποίο τόνιζε κάθε καμπύλη του κορμιού της. Εκτός από το εκρηκτικό μπούστο που ξεχείλιζε από το βαθύ ντεκολτέ της, μπορούσε να διακρίνει δύο υπέροχα καλλίγραμμα πόδια τα οποία κατέληγαν σε ένα ζευγάρι δεκατετράποντες κλασικές μαύρες δερμάτινες γόβες. Έκανε μία περιστροφή γύρω από τον εαυτό της και πλησίασε πάλι στην καρέκλα. Ήταν φανερό ότι του έκανε επίδειξη. *Ναι, αλλά γιατί;* αναρωτήθηκε.

«Λοιπόν, πώς σου φαίνομαι;»

«Έχω μείνει άφωνος. Είσαι, χωρίς ίχνος υπερβολής, από τις ωραιότερες γυναίκες που έχω δει».

«Και απ' ό,τι ξέρω, έχεις δει αρκετές. Πες μου τώρα για την κοπελιά, έχω ανοίξει τις φωτογραφίες της. Αλλά πριν οφείλω να σε προειδοποιήσω ότι μόνον από τις φωτογραφίες υπάρχει μεγάλο περιθώριο λάθους».

«Το καταλαβαίνω, αλλά έχω μεγάλη εμπιστοσύνη σε σένα. Τη γνώμη σου θέλω, χωρίς δέσμευση φυσικά».

«Εντάξει. Πες μου».

«Οι φωτογραφίες που βλέπεις είναι από την ίδια κοπέλα αλλά σε διαφορετική ηλικία. Στις πρώτες φωτογραφίες τη βλέπεις σε ηλικία δεκαέξι χρονών. Οι φωτογραφίες με το μαγιό είναι σε ηλικία δεκαοκτώ χρονών. Μετά είναι στα είκοσι. Εκεί αρχίζουν τα οικογενειακά της προβλήματα με την υγεία του πατέρα της. Οι τελευταίες είναι πριν από έξι μήνες περίπου. Ηλικία είκοσι τεσσάρων ετών. Ο πατέρας της πέθανε πριν από δύο χρόνια. Όταν πέθανε, εκείνη έπεσε σε κατάθλιψη για περίπου δύο χρόνια. Το τελευταίο εξάμηνο έχει αρχίσει να το αποδέχεται και να το ξεπερνά».

«Κατάλαβα. Η μητέρα της ζει;»

«Όχι. Τη μητέρα της την έχει χάσει από πολύ νωρίς. Τώρα έχει έναν ξάδελφο που τη φροντίζει».

«Μάλιστα. Τι θα ήθελες να με ρωτήσεις;»

«Είναι λίγο λεπτό το θέμα. Και έχει σχέση με τη σεξουαλική της ταυτότητα και συμπεριφορά».

«Κώστα μου, μη διστάζεις και μην ντρέπεσαι. Μπορείς να μου πεις ευθέως τι θες να μάθεις».

«Αρχικά, πες μου από τις πρώτες φωτογραφίες, στα δεκαέξι και στα δεκαοκτώ, τι γνώμη σχηματίζεις;»

«Αν και δεν έχω καταλάβει ακόμη τι ακριβώς θες να μάθεις, θα προσπαθήσω να σου πω. Ελπίζω στην πορεία να είσαι περισσότερο σαφής. Βέβαια, ψυχολογικό προφίλ από φωτογραφίες πρώτη φορά κάνω. Ευτυχώς που είναι σε υψηλή ανάλυση και μπορώ να κάνω μεγάλο ζουμ. Οι πρώτες φωτογραφίες σε ηλικία δεκαέξι χρονών δείχνουν μία καλοσχηματισμένη κοπέλα, περισσότερο ανεπτυγμένη από την ηλικία της. Φαίνεται σεμνή και συνεσταλμένη αλλά όχι σεμνότυφη. Η μεγαλύτερη ανάπτυξή της δείχνει μεγαλύτερο επίπεδο γυναικείων ορμονών. Οπότε δεν θα έλεγα ότι είναι ψυχρή ή ότι θα είναι ψυχρή. Οι φωτογραφίες με μαγιό είναι πιο αποκαλυπτικές. Ειδικά αυτές που το κάτω μέρος του μπικίνι έχει βραχεί και διαγράφεται αποκαλυπτικά το αιδοίο της» χαμογέλασε διακριτικά.

«Είδες τι επιστημονικά που το λέω;» γέλασε.

«Μου αρέσουν τα επιστημονικά».

«Αυτές οι φωτογραφίες δείχνουν μία χυμώδη γυναίκα πλέον, με πολύ καλή ανατομία. Θα έλεγα ότι δεν έχει κάνει ακόμη σεξ. Επίσης, θα έλεγα ότι είναι κλειτοριδική, άρα ερεθίζεται εύκολα. Αυτό μπορεί να την κάνει συνεσταλμένη, εάν δεν έχει μάθει πώς να το διαχειρίζεται. Πάντως ψυχρή δεν θα την έλεγα. Δεν νομίζεις όμως τώρα ότι είναι καιρός να μου πεις περί τίνος πρόκειται;»

«Έχεις δίκιο. Θα σου πω τη γενική ιδέα. Εάν θες περισσότερες λεπτομέρειες, ρώτησέ με».

«Εντάξει»

«Γνωρίζω τον ξάδελφό της. Είναι παλιός φίλος και συνάδελφος. Μου έχει προτείνει να με γνωρίσει με την ξαδέλφη του, την κοπέλα στις φωτογραφίες, με σκοπό να τα φτιάξουμε και να παντρευτούμε. Η κοπέλα, εξαιτίας των προβλημάτων του πατέρα της, έχει αφεθεί, έχει πάρει κιλά και δεν έρχεται και τόσο σε επαφή με κόσμο. Σημειωτέον ότι είναι ακόμη παρθένα και δεν την έχει ποτέ φιλήσει αγόρι».

«Είσαι σίγουρος για αυτό;»

«Όχι. Δεν την έχω γνωρίσει ακόμη. Αυτά είναι τα λεγόμενα του ξαδέλφου της. Την είχα δει πριν από πέντ' έξι χρόνια σε μία εκδήλωση και μου είχε τότε μιλήσει ο ξάδελφός της για αυτήν. Αν κρίνω από τα λεγόμενά του και από τον χαρακτήρα του, είναι πιθανόν να λέει και αλήθεια. Αυτό λοιπόν που θα ήθελα να ξέρω, και εάν όντως αληθεύουν όλα αυτά, είναι πώς θα πρέπει να τη χειριστώ».

«Τώρα αρχίζω να καταλαβαίνω. Το πράγμα είναι περισσότερο πολύπλοκο απ' ό,τι νομίζεις. Βασικά η κοπελιά φαίνεται φυσιολογική. Το θέμα βεβαίως είναι ότι μία νέα γυναίκα, όσο φυσιολογική και να είναι, όταν μείνει χωρίς επαφή με το αντίθετο φύλο μέχρι τα είκοσι τέσσερα χρόνια της, όλο και κάποιο θέμα προκύπτει. Το θέμα επιδεινώνεται όταν προκύπτουν μεγάλες περίοδοι θλίψης εξαιτίας δυσάρεστων γεγονότων όπως αυτά που προανέφερες. Εκεί τα πράγματα περιπλέκονται. Αλλά πριν συνεχίσω, είσαι σίγουρος ότι θέλεις να εμπλακείς στην όλη ιστορία;»

«Όχι, δεν είμαι σίγουρος και γι' αυτό το ψάχνω. Η αλήθεια είναι επίσης ότι η πρόταση είναι πολύ δελεαστική για μένα. Τα τελευταία χρόνια ήταν πολύ δύσκολα. Από όλες τις πλευρές. Είμαι σε πολύ δυσχερή οικονομική κατάσταση. Ουσιαστικά άνεργος τα τελευταία χρόνια, εκτός από κάποια μικρά διαλείμματα. Είχα ένα διαζύγιο πριν από δύο χρόνια. Έχω περίπου τρία χρόνια να φλερτάρω και να έρθω σε επαφή με το αντίθετο φύλο, οπότε καταλαβαίνεις».

«Συγγνώμη. Θες να μου πεις ότι έχεις να κάνεις σεξ τρία χρόνια;»

«Ακριβώς. Αλλά μην το λες έτσι, με κάνεις και αισθάνομαι άβολα».

«Χίλια συγγνώμη. Δεν ήθελα με τίποτα να σε κάνω να αισθανθείς έτσι. Το αντίθετο μάλιστα. Θα ήθελα πάρα πολύ να σε βοηθήσω. Νομίζω όμως ότι μέσα από ένα άψυχο μέσο δεν λέγονται όλα αυτά. Δεν είναι και τόσο αποδοτικό. Αλήθεια, πού μένεις;»

«Άνω Γλυφάδα».

«Άι στο καλό! Εγώ μένω Βούλα. Είμαστε πολύ κοντά. Να σου πω, πώς θα σου φαινόταν να έρθεις από εδώ;»

«Τώρα;»

«Τώρα. Δεν είπες ότι θέλεις να πάρεις μια απόφαση μέχρι αύριο το πρωί; Μπορείς να έρθεις, να το συζητήσουμε και να προσπαθήσουμε να βρούμε μία άκρη. Έχω χαρεί πολύ που σε ξαναείδα, μου έχεις κεντρίσει πολύ την περιέργεια και είμαι μόνη μου στο σπίτι. Και όταν λέω μόνη, εννοώ τελείως μόνη, ελεύθερη, ούτε σχέση, ούτε σύζυγο, ούτε τίποτα. Α, και δεν κοιμάμαι νωρίς τα βράδια».

«Αν είναι έτσι, θα ήθελα και εγώ πολύ να σε συναντήσω. Πες μου τη διεύθυνσή σου».

Η Κλαίρη τού έδωσε τη διεύθυνσή της και ταυτόχρονα την έστειλε επίσης με ένα μήνυμα, για να μη γίνει κανένα λάθος.

Έκλεισε το Skype και πήγε να ετοιμαστεί. Εκείνη τη στιγμή τού ήρθε μία σκέψη όχι και τόσο καλή, που τον έκανε να ανησυχήσει.

Θα πήγαινε να δει μια παλιά του γνώριμη, που είχε σχεδόν οκτώ χρόνια να δει. Εκείνη ήταν κούκλα. Εκείνος όχι. Δεν ήταν και στα καλύτερά του. Αισθάνθηκε σχεδόν άσχημα ακόμη και για τη συνομιλία που είχαν. Τι γνώμη θα είχε σχηματίσει γι' αυτόν; Από την άλλη όμως, εάν είχε σχηματίσει κακή γνώμη, θα του πρότεινε να τον βοηθήσει και να του πει να πάει σπίτι της σχεδόν μεσάνυχτα;

Μην ξεχνάς, είπε στον εαυτό του, *ότι είναι ψυχολόγος και μάλιστα πολύ καλή.* Σε αυτό το σημείο θυμήθηκε ότι αυτή η ιδιότητά της ήταν και ο κύριος λόγος που διέκοψε τη σύντομη

σχέση τους. Χωρίς να το θέλει, συνεχώς ήξερε τι σκεφτόταν, τι ήθελε και δεν μπορούσε να της κρυφτεί με τίποτα. Διάβαζε κυριολεκτικά το μυαλό του. Και αυτό ήταν που είχε σκοτώσει τη μαγεία της σχέσης τους. Από την άλλη, το σεξ ήταν μαγικό. Ήξερε τι ήθελε, τη στιγμή που το ήθελε και φυσικά του το έδινε απλόχερα. Αυτό όμως από μόνο του δεν έφτανε για να κρατήσει τη σχέση τους. Έτσι, ύστερα από τέσσερις υπέροχους μήνες αποφάσισε να της πει να χωρίσουν. Εκείνη το δέχτηκε αδιαμαρτύρητα, με μία πίκρα ίσως. Έκτοτε βρέθηκαν ξανά δυο τρεις φορές και μετά χάθηκαν. Κάποιες φορές αργότερα, είχε σκεφτεί μήπως ήταν υπερβολικός, αλλά πλέον ήταν αργά.

Μήπως θα έπρεπε να την πάρω τηλέφωνο και να της πω ότι δεν μπορώ να πάω; σκέφτηκε. *Αλλά όχι, δεν θα ήταν και το καλύτερο. Άλλωστε, πρέπει να βρω μία λύση και η φυγή δεν είναι λύση.*

Τελικά αποφάσισε να πάει.

Άνοιξε τους χάρτες του Google για να βρει τη διεύθυνσή της και συνειδητοποίησε ότι το σπίτι της ήταν σε μικρή απόσταση από το σπίτι του Δημήτρη. *Κάποιος παίζει μαζί μου,* σκέφτηκε. Οι συμπτώσεις είχαν αρχίσει να γίνονται πολλές. Γύρισε τους χάρτες στη δορυφορική πλοήγηση για να δει καλύτερα το σπίτι της. Ήταν μία αρκετά μεγάλη μονοκατοικία με πισίνα και κήπο. Τελικά, όντως πρέπει να πήγαν πολύ καλά τα πράγματα για την Κλαίρη. Πριν από οκτώ χρόνια έμεινε ακόμη στο σπίτι της μαμάς της, στο Παγκράτι.

Έκανε ένα γρήγορο ντους, φόρεσε το καλό του κοστούμι και ένα καθαρό πουκάμισο και βγήκε. *Δεν μπορώ να πάω με άδεια χέρια,* σκέφτηκε. Ευτυχώς, κοντά στο σπίτι του υπήρχε μία μεγάλη κάβα που έμεινε ανοιχτή μέχρι αργά. Αγόρασε μία συλλογή από πραλίνες Leonidas, πήρε και δύο σαμπάνιες ροζέ. Από το διπλανό ανθοπωλείο αγόρασε δεκαπέντε κατακόκκινα τριαντάφυλλα και ξεκίνησε για το σπίτι της Κλαίρης.

Έφτασε ύστερα από δέκα λεπτά. Το βρήκε σχετικά εύκολα. Χτύπησε το κουδούνι της θυροτηλεόρασης της εξωτερικής πόρτας. Η πόρτα άνοιξε αμέσως. Ένας διάδρομος περνούσε

μέσα από έναν πολύ ωραίο φωτισμένο κήπο. Στο βάθος φαινόταν η είσοδος της μονοκατοικίας. Απ' όσο μπορούσε να διακρίνει, ήταν μία μοντέρνα μεζονέτα τουλάχιστον δύο επιπέδων. Η πόρτα της κεντρικής εισόδου είχε ήδη ανοίξει και στο κατώφλι στεκόταν η Κλαίρη. Το φως της εισόδου την έλουζε και φαινόταν ακόμη πιο όμορφη.

Είχε αλλάξει. Τώρα φορούσε ένα έντονο κόκκινο φόρεμα στο χρώμα της φωτιάς. Ήταν και αυτό σε στενή γραμμή. Στενό στο μπούστο, το τόνιζε υπερβολικά. Πιο κοντό από το άλλο, αποκάλυπτε τα άψογα πόδια της. Δύο κόκκινες λαμέ γυαλιστερές δεκατετράποντες γόβες συμπλήρωναν το σύνολο.

Αυτή έχει βαλθεί να με τρελάνει, σκέφτηκε. Προς στιγμήν του πέρασε από το μυαλό μήπως το έκανε επίτηδες. Αλλά μετά σκέφτηκε, γιατί; Τα έκλεισε όλα με τη σκέψη ότι οι γυναίκες είναι πολύ πολύπλοκα όντα και ποτέ δεν μπορείς πραγματικά να ξέρεις τι σκέφτονται. Κινήθηκε προς το μέρος της.

Όταν έφτασε κοντά της, ένα έντονο άρωμα τον πλημμύρισε. Πριν προλάβει να μιλήσει, τον αγκάλιασε σφιχτά και του έδωσε δύο δυνατά φιλιά.

«Καλώς τον. Πέρασε μέσα».

Αποσβολωμένος την ακολούθησε. Βλέποντας την από πίσω, συνειδητοποίησε ότι το πίσω μέρος του σώματος της ήταν εξίσου καλό με το μπροστινό. Το υπερβολικά στενό φόρεμά της δεν άφηνε τίποτα κρυφό και αναδείκνυε τα πάντα. Οι γλουτοί της διαγράφονταν ολοστρόγγυλοι με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες. Δεν υπήρχε υπόνοια εσώρουχου. *Θα πρέπει να περνάει αρκετό χρόνο στο γυμναστήριο,* σκέφτηκε.

Εκείνη τη στιγμή πάλι αισθάνθηκε άσχημα. Το δικό του κορμί ήταν στη χειρότερη κατάσταση των τελευταίων δέκα χρόνων. Κάποια κιλά παραπάνω, μεγαλύτερη κοιλίτσα από την κανονική, έλλειψη άσκησης...

Σαν να κατάλαβε τις σκέψεις του, γύρισε, τον έπιασε από τους ώμους, τον κοίταξε και του είπε:

«Για να σε δω. Μία χαρά σε βρίσκω».

«Όχι όσο εσύ» ψέλλισε. Βρίσκοντας σιγά σιγά τη φωνή του, συνέχισε: «Είσαι υπέροχη και το σπίτι σου επίσης. Τα λουλούδια και τα γλυκά είναι για σένα. Τα ποτά και για τους δύο μας».

«Σε ευχαριστώ πάρα πολύ. Με συγκινείς» του είπε και τον ξαναφίλησε.

Κάθε φορά που τον φιλούσε κάτι τον έπιανε και δεν μπορούσε να καταλάβει τι.

«Περίμενε λίγο να βάλω τις σαμπάνιες στο ψυγείο και να φέρω ένα ανθοδοχείο για τα λουλούδια».

Κουνώντας τον υπέροχο ποπό της απομακρύνθηκε και γύρισε αμέσως με ένα ανθοδοχείο. Έσκυψε να το βάλει στο τραπεζάκι που βρίσκονταν μπροστά σε έναν τριθέσιο καναπέ από δέρμα αλκαντάρα. Σκύβοντας του πρόσφερε μία φοβερή θέα από το καταπληκτικό στήθος της. Πήρε τα τριαντάφυλλα και τα τοποθέτησε αργά και βασανιστικά στο ανθοδοχείο.

Και εκεί ήταν που ένιωσε την πρώτη έπειτα από πολύ καιρό στύση του. Όταν το συνειδητοποίησε, ένιωσε πολύ άβολα. Προσπάθησε να αλλάξει θέση στον καναπέ και να γυρίσει το βλέμμα του αλλού, αλλά μάταια. Η Κλαίρη ήρθε και κάθισε δίπλα του σε απόσταση αναπνοής.

«Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο χαίρομαι που σε βλέπω και από κοντά».

«Κι εγώ χαίρομαι που είμαι μαζί σου, Κλαίρη μου».

«Και χαίρομαι ακόμη περισσότερο που σκέφτηκες εμένα για να σε βοηθήσω στο θέμα σου».

«Το θέμα είναι αρκετά πολύπλοκο και εξειδικευμένο κι εσύ είσαι η καλύτερη ψυχολόγος που ξέρω».

«Σε ευχαριστώ πολύ. Για πες μου τα νέα σου».

«Δυστυχώς, τα νέα μου δεν είναι και τόσο ευχάριστα. Θα στα πω εν τάχει για να μη μελαγχολήσουμε. Επαγγελματικά είχα κάποιες επιτυχίες αλλά και μία μεγάλη ατυχία σε μία εταιρεία που εργαζόμουν. Είχα καλή θέση, με καλό μισθό και προοπτική. Δυστυχώς, έπεσα θύμα πλεκτάνης από συναδέλφους που με θεώρησαν απειλή. Δεν μπόρεσα να την καταλάβω

εγκαίρως και βρέθηκα εκτός. Ακολούθησε άλλη μία αποτυχία, σε άλλη μία εταιρεία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα κακό οικονομικό κλίμα και επίσης επηρέασε αρνητικά και την προσωπική μου ζωή. Η γυναίκα μου μού ζήτησε να χωρίσουμε πριν από δύο χρόνια. Το διαζύγιο βγήκε πριν από μερικούς μήνες. Από τότε η απασχόλησή μου είναι μερική και προβληματική. Τα οικονομικά μου άσχημα, τα χρέη συσσωρεύονται, αλλά το ηθικό ακμαιότατο. Δεν το βάζω κάτω, απλώς αυτή η κατάσταση με ταλαιπωρεί».

«Και από κατακτήσεις;»

«Ούτε κουβέντα. Με τόσα θέματα ανοιχτά, με αυτή την ψυχολογία και χωρίς χρήματα πώς να σκεφτεί κάποιος τις κατακτήσεις; Τι λένε οι Αμερικάνοι; “No money, no honey”!»

«Έχεις δίκιο. Ποτέ δεν ξέρεις όμως. Και καλά τώρα, όταν είπες ότι έχεις τρία χρόνια να κάνεις σεξ, σοβαρολογούσες;»

«Γιατί σου φαίνεται περίεργο; Την τελευταία φορά που έκανα σεξ ήταν με την πρώην γυναίκα μου και αυτό αποτυχημένο. Το θυμάμαι σαν τώρα. Ήταν Σεπτέμβριος πριν από τρία χρόνια. Καλά, εντάξει, δεν είναι ακριβώς τρία χρόνια, είναι δυόμισι. Μετά, πριν από τα Χριστούγεννα μου ζήτησε διαζύγιο. Έφυγε από το σπίτι και βάλαμε μπρος τη διαδικασία. Με όλη αυτή την πίεση θα σκεφτόμουν τις γκόμενες;»

«Ο έρωτας με έρωτα περνάει. Αλήθεια, την αγαπούσες την πρώην γυναίκα σου;»

«Όπως είπα και πριν, το οικονομικό ήταν καθοριστικό σε όλες τις περιπτώσεις. Όσον αφορά το θέμα της αγάπης, ακόμη δεν είμαι σίγουρος τι ακριβώς ήταν. Πάντως, από τη στιγμή που σε είδα πάλι, ένιωσα κάτι που είχα καιρό να νιώσω».

«Το έχω καταλάβει. Νομίζω ότι είναι κάτι φυσιολογικό. Κανονικά θα έπρεπε να χαίρεσαι για αυτό».

«Χαίρομαι, δεν μπορείς να φανταστείς πόσο. Απλά δεν ξέρω εσύ πώς θα το εκλάβεις. Φοβάμαι μήπως το παρεξηγήσεις».

«Α, γι’ αυτό νιώθεις άβολα! Λοιπόν, για να σε προσγειώσω, θα σου πω κι εγώ τι μου έχει συμβεί από τότε που χωρίσαμε».

«Σε ακούω».

«Όταν λοιπόν μου είπες να χωρίσουμε, παρόλο που δεν το έδειξα, έπεσε ο ουρανός να με πλακώσει. Παρ' όλη την εμπειρία μου δεν μπορούσα να αναλύσω τα ακριβή αίτια. Δεν σου κρύβω ότι είχα κάνει πολλά όνειρα για μας».

«Και γιατί δεν με ρωτούσες;»

«Γιατί δεν μπορούσα. Δεν με άφηνε ο εγωισμός μου. Έπρεπε να το ανακαλύψω μόνη μου. Τότε ζήτησα τη βοήθεια ενός φίλου και συναδέλφου μου. Με βοήθησε πάρα πολύ. Όχι χωρίς τίμημα φυσικά. Παρόλο που δεν ήταν καθόλου ο τύπος μου, δέχτηκα να κάνω μία σύντομη σχέση μαζί του προκειμένου να καταλάβω τι συνέβη. Τελικά κατάλαβα και συνειδητοποίησα ότι οι άντρες θέλουν και μία αίσθηση μυστηρίου για να λειτουργήσουν. Θέλουν να κρατούν μυστικά και να μπορούν να κάνουν σκανδαλιές, όπως τα μικρά παιδιά. Αυτό τους δίνει την αίσθηση της λανθάνουσας εξουσίας. Έστω και αν αυτό πολλές φορές είναι ψευδαίσθηση και αυταπάτη. Δεν μπορούν να λειτουργήσουν με μία γυναίκα που τους διαβάζει σαν ανοιχτό βιβλίο και δεν μπορούν να κρυφτούν από αυτή. Αυτό δεν ήταν τελικά;»

«Έχεις απόλυτο δίκιο. Αυτή ήταν η αιτία. Και πόσο σου πήρε μέχρι να φτάσεις σε αυτό το συμπέρασμα;»

«Δύο μήνες».

«Μπράβο. Είσαι πολύ καλή τελικά. Άλλοι θα έκαναν χρόνια και πάλι δεν θα έφταναν στο τελικό συμπέρασμα».

«Ευχαριστώ πολύ. Το ξέρω. Αλλά δεν θα άντεχα περισσότερο τον συνάδελφό μου να με πηδάει κάθε φορά που έφτανα σε ένα σωστό συμπέρασμα. Τελικά, ήταν φοβερό το κίνητρο και το ήξερα. Και συγγνώμη για τη γλώσσα, αλλά το θυμάσαι ότι μου αρέσει να είμαι αθυρόστομη και να χρησιμοποιώ όλες αυτές τις εκφράσεις του σεξ».

«Θυμάμαι επίσης ότι το είχες κάνει εργαλείο στη δουλειά σου για να ξεκλειδώνεις ορισμένους που είχαν διάφορα ταμπού».

«Μπράβο. Τι καλός που είσαι που το θυμάσαι αυτό! Λοιπόν, όταν το συνειδητοποίησα, το πρώτο πράγμα που έκανα ήταν να

διακόψω κάθε σχέση με τον συνάδελφό μου. Και επαγγελματική και ερωτική. Αποφάσισα να κάνω επιτέλους ένα διδακτορικό που σκεφτόμουν αρκετό καιρό. Πήγα στο Παρίσι και έμεινα δύο χρόνια. Έπεσα με τα μούτρα και το τελείωσα. Άρχισα να πειραματίζομαι με σύντομες σχέσεις και εφάρμοσα διάφορα μοντέλα. Πιο πολύ σαν έργο. Μέχρι και σημειώσεις κρατούσα. Το έκανα αυτό για άλλα δύο χρόνια. Από εκείνη την περίοδο δεν βγήκε και τίποτα χρήσιμο. Επαναλάμβανα τα ίδια λάθη. Κάποια στιγμή διαπίστωσα ότι ήμουν τελικά πολύ εγωίστρια. Στην πραγματικότητα, δεν ενδιαφερόμουν για τους άλλους παρά για τον ίδιο τον εαυτό μου. Παρόλο που πολλές φορές φαινόταν το αντίθετο. Όταν μου ζητούσε κάποιος να κάνω κάτι και δεν συμφωνούσα, αντί να του το πω, προσπαθούσα να του αλλάξω γνώμη και να τον πείσω ότι δεν χρειαζόταν».

«Το θυμάμαι αυτό από τότε που ήμασταν μαζί. Θυμάσαι μία φορά που προσπαθούσα να σε πείσω να φορέσεις κάτι σέξι εσώρουχα και κορσέδες που σου είχα αγοράσει και τελικά προσπαθούσες να με πείσεις ότι και το σεξ είναι εξίσου καλό χωρίς αυτά; Τελικά, δεν τα φόρεσες».

«Ακριβώς. Δεν είχα καταλάβει τότε ότι δεν επρόκειτο για το σεξ, αλλά για το παιχνίδι του μυαλού πριν από το σεξ. Έτσι, αποφάσισα να αλλάξω. Και πέρασα στην αντίθετη όχθη. Έκανα μία έρευνα του στιλ τι θέλουν οι άντρες. Όχι οι σύζυγοι ή οι άνδρες των σοβαρών σχέσεων, αλλά οι γκόμενοι. Αυτοί που θέλουν να σε πηδήξουν και να φύγουν. Άλλαξα το κορμί μου με σκοπό να γίνω πολύ θελκτική. Έφτιαξα το στήθος μου και έδωσα μια περιουσία σε κέντρα αδυνατίσματος για να φτιάξω και το κορμί μου. Έκανα επίσης μία σειρά από επεμβάσεις για να τονίσω και να διορθώσω ορισμένα σημεία και να 'μαι λοιπόν».

«Πολύ εντυπωσιακό το αποτέλεσμα».

«Και αποτελεσματικό, αν κρίνω από το εξόγκωμα στο παντελόνι σου. Έλα, σε πειράζω».

Συγγνώμη, αυτό γιατί το είπε; σκέφτηκε. Θα καταλάβαινε όμως στη συνέχεια.

«Φυσικά, προσάρμοσα ανάλογα και την γκαρνταρόμπα μου. Το έργο είχε επιτυχία, αλλά εγώ δεν ήμουν ευχαριστημένη. Όλοι οι άντρες έτρεχαν από πίσω μου, αλλά εγώ δεν είχα όρεξη. Είχα μήνες να κάνω σχέση. Δεν την αναζητούσα. Μου αρκούσε ο θαυμασμός τους. Και μετά όλα άλλαξαν. Πριν από χρόνια έκανα διακοπές στη Μύκονο. Οι δουλειές μου πήγαιναν πάρα πολύ καλά. Όλες αυτές οι εμπειρίες με βοήθησαν πολύ. Τουλάχιστον στο συμβουλευτικό επαγγελματικό επίπεδο. Μπόρεσα να πάρω ένα καλό οικόπεδο και να χτίσω μία βίλα εκεί. Και ήταν το πρώτο καλοκαίρι που έκανα διακοπές στο δικό μου σπίτι. Έτσι, γνώρισα τον Μαρτσέλο. Θεός ο Μαρτσέλο. Ιταλός, με κορμί όλο φέτες, ηλιοκαμένος με μακριά ξανθιά μαλλιά. Μέχρι τότε αυτού του είδους οι άνδρες με άφηναν αδιάφορη. Όσο οι άνδρες κυνηγούσαν εμένα, άλλο τόσο οι γυναίκες κυνηγούσαν τον Μαρτσέλο. Θεός εκείνος, θεά εγώ, πέσαμε τυχαία ο ένας πάνω στον άλλον. Υπήρχε μια περίεργη χημεία ανάμεσά μας. Εάν δεν υπήρχε αυτή, δεν θα γινόταν τίποτε. Ένας τρελός έρωτας γεννήθηκε. Δεν ήταν τόσο το σεξ όσο τα συναισθήματα. Ο Μαρτσέλο ήταν τρελός. Δεν καταλάβαινε τίποτα. Δεν υπάκουε σε κανόνες. Να φανταστείς ότι τόλμησε μία μέρα να μου κάνει σεξ σε ένα σοκάκι στη χώρα, μέσα στον κόσμο. Και όχι σε κάποιο απόμακρο σοκάκι, αλλά στο πιο κεντρικό σημείο, δώδεκα ή ώρα το βράδυ. Και όχι σεξ ξεπέτα. Πάνω από μισή ώρα και σε όλες τις παραλλαγές. Στο τέλος τελείωσε στο στόμα μου μπροστά σε όλο τον κόσμο. Περιττό να σου πω πόσοι τουρίστες το τράβηξαν σε βίντεο και πως κυκλοφόρησε σε όλο το διαδίκτυο».

«Θα ήθελα να το δω αυτό».

«Δεν αμφέβαλα» γέλασε. «Αν είσαι καλό παιδί, θα σου το δείξω και όχι μόνο σε μία έκδοση. Το έχω βρει σε καμιά δεκαριά. Μερικά είναι πολύ καλά».

«Και δεν σε πείραξε;»

«Στην αρχή με πείραξε. Μετά το αποδέχτηκα και το συνήθισα. Μάλιστα, στους φίλους μου, που μου το έλεγαν, τους έκανα και πλάκα του στιλ: "Μην ψάχνετε να το βρείτε, ελάτε να σας το δώσω εγώ"».

«Και ο Μαρτσέλο;»

»Ο Μαρτσέλο εξελίχθηκε στο μεγαλύτερο πρόβλημα που έχω ζήσει ποτέ μέχρι σήμερα. Δεν θα σου πω λεπτομέρειες αλλά την ουσία. Μεγάλος απατεώνας ο Μαρτσέλο. Εμένα μου είπε ότι ήταν μοντέλο. Στην πραγματικότητα ήταν μεγαλέμπορος ναρκωτικών. Και φυσικά έμενε σπίτι μου. Εγώ στο σπίτι μου είχα ένα βοηθητικό κτίσμα, το οποίο έπαιζε τον ρόλο της αποθήκης, και βάζαμε τα υλικά όταν χτίζαμε το κυρίως σπίτι. Όταν τελείωσε το σπίτι, είχα σκοπό να το γκρεμίσω. Χαλούσε όλη την αισθητική του τοπίου. Επειδή όμως ήταν μπελάς και μεγάλη φασαρία, το είχα αφήσει για μετά το καλοκαίρι όταν θα έλειπα. Ο Μαρτσέλο είχε κανονίσει, κι εγώ δεν είχα πάρει χαμπάρι, να φέρνει μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών, να τις βάζει στην αποθήκη και από εκεί να τις διακινεί μέχρι και στην Ιταλία. Και όταν λέμε για ποσότητες, μιλάμε για τόνους. Στην αποθήκη επίσης φυλούσε και τα χρήματα που έβγαζε. Αυτό γινόταν τουλάχιστον για δύο μήνες και δεν είχα καταλάβει τίποτα. Κάποια στιγμή μού ξεφουρνίζει το εξής:

"Ξέρεις, Κλαίρη" μου λέει, "η Ελλάδα μού αρέσει πολύ. Έχω βρει κι εσένα και θέλω να κάνω ορισμένες επενδύσεις για κάποια χρήματα που έχω. Αλλά επειδή δεν τα έχω δηλώσει στην Ιταλία, θέλω να αγοράσω κάποια ακίνητα και να τα βάλω στο όνομά σου."

"Και με εμπιστεύεσαι;" τον ρωτάω.

"Μη στενοχωριέσαι. Θα κάνουμε ένα άτυπο συμφωνητικό μεταξύ μας που θα λέει ότι είναι δικά μου. Άλλωστε, σε έχω ψυχολογήσει. Δεν πιστεύω να έχω πρόβλημα μαζί σου"

»Τι να κάνω κι εγώ, μέσα στις ορμόνες από το σεξ, συμφώνησα. Ήρθαμε στην Αθήνα και αγοράσαμε αυτό το σπίτι. Πεντέμισι εκατομμύρια ευρώ, μετρητά. Μετά πήγαμε πίσω στη Μύκονο και αγοράσαμε ένα μικρό ξενοδοχείο και δύο βίλες.

Σύνολο εφτά εκατομμύρια. Όλα αυτά μετρητά. Εκεί άρχισα να ψυλλιάζομαι. Αλλά και πάλι δεν έκανα τίποτα. Με πήγε σε έναν συμβολαιογράφο στη Μύκονο και κάναμε ένα άτυπο συμφωνητικό που φαινόταν ότι ο πραγματικός ιδιοκτήτης ήταν ο Μαρτσέλο. Για το σπίτι της Αθήνας θα το κάναμε όταν θα γυρίζαμε στην Αθήνα. Μέχρι εκεί, όλα καλά».

«Καλά, κι εσύ δώδεκα εκατομμύρια μετρητά και δεν είπες τίποτα;»

«Δωδεκάμισι εκατομμύρια μετρητά. Και δεν είπα, ούτε έκανα τίποτα. Συνεχίσαμε τις διακοπές μας και το ξέφρενο σεξ. Εκείνη την περίοδο δεν με ένοιαζε τίποτε άλλο. Μερικές φορές ο Μαρτσέλο έλειπε για μία δύο μέρες, για να φέρει εμπόρευμα προφανώς. Εκείνες τις ημέρες εγώ είχα σύνδρομο στέρησης. Κανονικότατο. Και φτάνουμε στον περίφημο Αύγουστο εκείνης της χρονιάς. Και μου ξεφουρνίζει το παραμύθι ο Μαρτσέλο.

“Ξέρεις, Κλαίρη. Θέλω να κάνω ένα θεότρελο πάρτι. Ένα πάρτι που θα κάνει πάταγο”.

“Κάν’ το” του λέω.

“Έχω κανονίσει να φέρω από την Ιταλία μερικές κοπέλες από το πρακτορείο μοντέλων που συνεργάζομαι. Θα κάνουν μία φωτογράφηση, θα μείνουν στο ξενοδοχείο μας και πριν φύγουν, θα κάνουμε και το πάρτι. Δεν έχεις αντίρρηση, έτσι;”

“Γιατί να έχω αντίρρηση;”

“Να, σκέφτηκα επειδή το ξενοδοχείο δεν έχει πισίνα, ένα μέρος από το πάρτι να το κάνουμε εδώ, στο σπίτι μας. Μια που εμείς έχουμε πισίνα και μάλιστα τέτοια πισίνα”.

“Δεν υπάρχει πρόβλημα.” του λέω ξανά.

»Να μη σ’ τα πολυλογώ, το πάρτι έγινε και ξέφυγε εντελώς. Μία βλαμμένη μοντέλα ανακάλυψε ένα σακουλάκι κοκαΐνη, την έφερε και τη μοίρασε σε όλους. Μέχρι κι εμένα κατάφεραν να κάνω μία μυτιά. Εγώ άμαθη, ήμουν σε κατάσταση λιποθυμίας. Κάποια στιγμή συνειδητοποιώ ότι είμαι εντελώς γυμνή σε μία πολυθρόνα, και ένας, δεν ξέρω ποιος, να προσπαθεί χωρίς επιτυχία να με βιάσει. Τελικά δεν τα κατάφερε και τελείωσε στη μοντέλα. Ύστερα από λίγο ακούω ουρλιαχτά. Μεταξύ

φθοράς και αφθαρσίας, ολόγυμνη πάντα, πηγαίνω προς την πισίνα και αντικρίζω μία κοπέλα από τα μοντέλα ξαπλωμένη κάτω, να βγάζει αίμα από το στόμα της. Εκείνη τη στιγμή, από την αδρεναλίνη ίσως, μου πέρασαν όλα. Και η μαστούρα και ο πονοκέφαλος, η θολούρα, όλα. Πηγαίνω μέσα στο σπίτι και παίρνω πρώτα το 166 και μετά την αστυνομία. Μετά προσπαθώ να δώσω πρώτες βοήθειες στην κοπέλα. Όμως, εκείνη δεν ανταποκρινόταν. Ευτυχώς, είχα έναν φίλο υπαστυνόμο, ο οποίος ήταν υπηρεσία και έτρεξε ο άνθρωπος. Ντύνομαι και ψάχνω να βρω τον Μαρτσέλο. Άφαντος ο Μαρτσέλο. Μετά έμαθα ότι εκείνη την ώρα ο Μαρτσέλο πετούσε για Ρώμη. Τη συνέχεια την αντιλαμβάνεσαι. Ήρθε πρώτα η αστυνομία. Στην έρευνα που έκαναν ανακάλυψαν τα ναρκωτικά και ορισμένα μετρητά. Μετά ήρθε και το 166. Μάζεψε την κοπέλα, που δυστυχώς ήταν ήδη νεκρή. Μάζεψε άλλες τέσσερις, οι οποίες είχαν πάρει υπερβολική δόση και έπρεπε να τους προσφέρουν άμεσα βοήθεια. Και μάζεψαν φυσικά κι εμένα. Το κατηγορητήριο, ένα κατεβατό. Και όλες οι κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος. Με σύμφωνη γνώμη εισαγγελέα και δικαστή με έκριναν προφυλακιστέα και με μετέφεραν στην Αθήνα. Κορυδαλλός, γυναικεία πτέρυγα. Άρχισε η προανάκριση όπου φυσικά τα είπα όλα. Έλα μου όμως που δεν υπήρχε Μαρτσέλο! Δεν το έλεγαν καν Μαρτσέλο αλλά Αντόνιο και καταζητούνταν ακόμη και από την Interpol. Το κλειδί ήταν το άτυπο συμφωνητικό που είχαμε υπογράψει, αλλά ο υποτιθέμενος συμβολαιογράφος ήταν άφαντος. Ευτυχώς, με βοήθησε και πάλι ο φίλος μου ο υπαστυνόμος και ανακάλυψε τελικά τον συμβολαιογράφο στη Σύρο. Πήγε και τον βρήκε εκτός υπηρεσίας. Τον πίεσε αρκετά και του έδωσε αντίγραφο του συμφωνητικού. Σκέψου ότι στο συμφωνητικό ήταν το πραγματικό όνομα του Μαρτσέλο κι εγώ δεν είχα πάρει χαμπάρι. Με έναν καλό δικηγόρο, ο οποίος μου κόστισε έναν σκασμό λεφτά, κατάφερα να καταρρίψω όλες τις κατηγορίες, να επισπευτεί η δίκη και τελικά να τη γλιτώσω με μία απλή καταδίκη εφτά μηνών φυλάκισης. Επειδή είχα ήδη δέκα μήνες προφυλακιστέα με

άφησαν ελεύθερη. Οι βίλες του Μαρτσέλο στη Μύκονο και το ξενοδοχείο κατασχέθηκαν από το ελληνικό Δημόσιο ως προϊόντα εγκλήματος. Το ίδιο και τα ναρκωτικά και τα μετρητά. Η βίλα της Αθήνας τη γλίτωσε επειδή δεν υπήρχε αντίστοιχο συμφωνητικό, κι εγώ το είχα σκεφτεί εγκαίρως και δεν την είχα αναφέρει καν. Έτσι μου έμεινε, σαν ανάμνηση».

«Ανάμνηση πεντέμισι εκατομμυρίων».

«Ακριβώς. Ευτυχώς που τα ξεπερνάω εύκολα όλα αυτά. Το πρώτο πράγμα που έκανα όταν βγήκα από τη φυλακή ήταν να πάω στο νησί και να γκρεμίσω την αποθήκη. Εκεί είχα και ένα άλλο εύρημα. Όπως ξεκαθάριζα τι θα πετάξω και τι όχι, ανακάλυψα μία θήκη που περιέργως δεν την είχαν βρει οι αστυνομικοί. Αυτή η θήκη στον δεύτερο πάτο της περιείχε 800.000 ευρώ. Τα πήρα και εξαφάνισα την αποθήκη».

«Και πάλι κέρδος!»

«Γιατί, δεν το άξιζα; Δέκα μήνες είχα μείνει στον Κορυδαλλό».

«Αλήθεια, πώς ήταν στη φυλακή;»

«Να σου πω την αλήθεια, μια χαρά πέρασα. Όταν έμαθαν ότι ήμουν ψυχολόγος και μάλιστα σε θέματα σεξουαλικής συμπεριφοράς, ουρά έκαναν για τζάμπα συμβουλές. Ακόμη και οι φύλακες έρχονταν. Και φυσικά, είχα και ιδιαίτερη περιποίηση».

«Και μετά;»

«Αυτά έγιναν πριν από περίπου δύο χρόνια. Όταν βγήκα από τη φυλακή, δεν μπορούσα να εξασκήσω το επάγγελμά μου επειδή η ποινή μου περιλάμβανε επίσης έναν χρόνο στέρηση της άδειας εξασκήσεως επαγγέλματος. Έτσι πήγα και την άραξα στη Μύκονο. Σκυλοβαρέθηκα, βέβαια. Άσε που τα νέα είχαν διαρρεύσει και δεν μπορούσα να κυκλοφορήσω. Μόνο το καλοκαίρι ήταν εντάξει. Όταν τέλειωσε η ποινή μου, δηλαδή πέρυσι τον Σεπτέμβριο, ήρθα πάλι στην Αθήνα, άνοιξα νέο ιατρείο και δουλεύω κανονικά. Το θέμα είναι άλλο και αυτό θα ήθελα να σου τονίσω. Από τότε που συνέβησαν όλα αυτά μέχρι και σήμερα δεν ήθελα να έχω σχέσεις, ούτε να

κάνω σεξ. Επίσης, δεν είχα ορμές. Ακόμη και αν το επιδίωκα. Εγώ που παλιά ερεθιζόμουν με το παραμικρό, τώρα τίποτα. Προσπάθησα πολλές φορές και με διάφορους τρόπους, αλλά τίποτα. Φυσικά και επισκέφτηκα έναν συνάδελφό μου και όχι μόνο έναν. Όλοι μού έλεγαν ότι ήταν αντίδραση από το όλο σοκ. Και ότι θέλει τον χρόνο του. Και όλα αυτά μέχρι σήμερα που σου μίλησα. Δεν σου κρύβω ότι όταν μιλούσαμε στο Skype και μου έλεγες για την κοπελιά, είχα γίνει μούσκεμα. Όταν δε είπες ότι έχεις τρία χρόνια να κάνεις σεξ, τότε σχεδόν κόντεψα να τελειώσω. Γι' αυτό και σου είπα να έρθεις από εδώ. Έπειτα από δύο χρόνια απραξίας, αισθάνομαι πάλι ένα πολύ ωραίο συναίσθημα. Και απ' ό,τι κατάλαβα, κι εσύ δεν πας πίσω».

«Ναι. Κι εγώ όταν άνοιξε η πόρτα και σε είδα, ένιωσα μια γλυκιά ζέστη να με κυριεύει. Δεν μπορούσα να μιλήσω».

«Το κατάλαβα. Λοιπόν, τι κάνουμε;»

«Ειλικρινά δεν ξέρω. Εσύ τι προτείνεις;»

«Έχω κάτι στο μυαλό μου. Περίμενε, έρχομαι σε λίγο».

Και λέγοντας τα αυτά, σηκώθηκε και πήγε προς τη σκάλα που οδηγούσε στον επάνω όροφο. Ύστερα από πέντε δέκα λεπτά εμφανίστηκε στη σκάλα. Το θέαμα ήταν τόσο έντονο που σταμάτησε προς στιγμήν την αναπνοή του. Φορούσε ένα προκλητικό σετ εσωρούχων, από διάφανη μαύρη δαντέλα, ιδιαίτερα αποκαλυπτικό. Το συμπλήρωνε με μαύρες μεταξωτές ζαρτιέρες, δικτυωτές κάλτσες και ψηλοτάκουνα πέδιλα. Κατέβηκε νωχελικά τη σκάλα και πήγε στο ψυγείο της κουζίνας. Έβγαλε τις σαμπάνιες, πήρε δύο ποτήρια και τα έφερε στο βοηθητικό τραπεζάκι του καθιστικού. Έκανε μεταβολή και ξαναπήγε στην κουζίνα. Τότε είδε ότι το κιλοτάκι της ήταν ένα μικροσκοπικό στρινγκάκι. Ο ποπός της ήταν υπέροχος. Ο πλαστικός χειρουργός, που αναμφισβήτητα της τον είχε φτιάξει, ήταν καλλιτέχνης.

Επέστρεψε με το κουτί με τις πραλίνες.

«Λοιπόν, πώς σου φαίνομαι;»

«Είσαι θεά. Είσαι η πιο όμορφη και η πιο τέλεια γυναίκα που έχω δει ποτέ μου».

«Ευχαριστώ. Νομίζω ότι η υπόθεση σηκώνει γλυκά και σαμπάνια».

Λέγοντας αυτά πήρε μία πραλίνα, την έβαλε προκλητικά στο στόμα της, έγλειψε τα χείλη της και μετά τη δάγκωσε. Δεν είχε δει πιο αισθησιακή εικόνα. Μετά άνοιξε την μία σαμπάνια, τη μοίρασε στα δύο ποτήρια και του έδωσε το ένα. Έκαναν μια πρόποση και ήπιαν τη σαμπάνια.

«Έχω και άλλη μία ιδέα» είπε και απομακρύνθηκε ξανά.

Αυτή τη φορά πήγε σε ένα διπλανό δωμάτιο και γύρισε με έναν τρίποδα και μία βιντεοκάμερα.

«Θα γυρίσουμε το δικό μας βίντεο».

Έστησε τη βιντεοκάμερα και την ενεργοποίησε. Ξαναγύρισε κοντά του.

Επανέλαβε τη σκηνή με την πραλίνα. Αυτή τη φορά πιο αργά και ερεθιστικά.

«Και τώρα η σειρά σου».

Ο Κώστας ήταν πολύ ερεθισμένος. Διάλεξε μία ολοστρόγγυλη πραλίνα, την έβαλε στο στόμα του, την έγλειψε και μετά, έτσι όρθια όπως ήταν και στεκόταν προκλητικά μπροστά του με ανοιχτά τα πόδια της, έκανε το κιλοτάκι της στην άκρη. Η περιοχή γύρω από το εφηβαίο της είχε διογκωθεί, αποτέλεσμα του μεγάλου ερεθισμού που ένιωθε. Φαινόταν υγρό. Με μία κίνηση ακούμπησε σιγά σιγά την πραλίνα στην κλειτορίδα της και τη χάιδεψε με μία παλινδρομική κίνηση. Έπειτα έβαλε όλη την πραλίνα μέσα της. Η αίσθηση που ένιωσε ήταν απερίγραπτη. Φυσικά κι εκείνη δεν περίμενε κάτι τέτοιο. Είχε κλείσει τα μάτια της και ανάσαινε γρήγορα. Χωρίς να της αφήσει περιθώριο, έβαλε πάλι το δάχτυλό του μέσα της και με μία κίνηση έβγαλε έξω την πραλίνα. Η Κλαίρη έβγαλε μία κραυγή και άνοιξε τα μάτια της. Δείχνοντάς της την πραλίνα την έβαλε στο στόμα του και την έφαγε.

Η Κλαίρη εξακολουθούσε να τον κοιτάζει με ένα βλέμμα όλο ηδυπάθεια. Πήρε άλλη μία πραλίνα, την έβαλε στην άκρη

των δοντιών του και την πλησίασε. Πλησίασε τα χείλη του στα δικά της. Αυτή δάγκωσε το άλλο μισό της πραλίνας και άρχισε ταυτόχρονα να τον φυλάει. Ήταν ένα πολύ αισθησιακό και γλυκό φιλί.

Πήρε τα μισοάδεια ποτήρια της σαμπάνιας και της πρόσφερε το ένα. Ήπιαν μονορούφι την υπόλοιπη σαμπάνια. Την έπιασε από τους ώμους και την ανάγκασε να γονατίσει μπροστά του. Ξεκούμπωσε το παντελόνι του και το κατέβασε. Αυτή καταλαβαίνοντας τι ήθελε, κατέβασε το μποξεράκι του.

Άρχισε να τον γλείφει σαν παγωτό από πάνω μέχρι κάτω. Ταυτόχρονα τον χάιδευε και τον μάλαζε απαλά με το χέρι της. Σάλιωσε τα χείλη της και τον έβαλε όλο μέσα στο στόμα της. Η κίνησή της έγινε παλινδρομική. Όταν κατέβαινε, τον έγλειφε και τον πιπιλούσε, όταν ανέβαινε τον ρουφούσε.

Πραγματικά ήταν πολύ ηδονική. Ήξερε ότι αν την άφηνε να συνεχίσει λίγο ακόμη δεν θα άντεχε άλλο και θα τελείωνε στο στόμα της. Σε μία στιγμή θέλησε να τη σταματήσει, αλλά μετά είχε την περιέργεια να δει μέχρι που μπορούσε να φτάσει. Έτσι, αποφάσισε να την αφήσει να συνεχίσει και να τελειώσει μέσα στο στόμα της. Η στιγμή του οργασμού δεν άργησε να έρθει. Βγάζοντας μία κραυγή άρχισε να τελειώνει δυνατά μέσα στο στόμα της. Μια και είχε καιρό να τελειώσει, έβγαλε μία μεγάλη ποσότητα σπέρματος. Η Κλαίρη άρχισε να τον ρουφάει με δύναμη και δεν σταμάτησε παρά μόνο όταν κατάλαβε ότι δεν είχε μείνει ούτε μία σταγόνα μέσα του. Αποκαμωμένος κάθισε στο καναπέ.

Η Κλαίρη σηκώθηκε όρθια και στάθηκε μπροστά του. Στα χείλη της μπορούσε να διακρίνει ίχνη σπέρματος.

«Πώς ήταν;» τον ρώτησε.

«Με άριστα το δέκα, παίρνεις είκοσι».

Φανερά ικανοποιημένη η Κλαίρη, έβαλε τα γέλια. Πήγε και σταμάτησε το βίντεο. Έπειτα ήρθε και κάθισε δίπλα του.

«Δεν το έχω ξανακάνει έτσι. Ήταν πάρα πολύ έντονο και μία πρωτόγνωρη εμπειρία για εμένα. Έχω και άλλη μία ιδέα.

Θυμάμαι ότι είχες κόλλημα με τα σεξουαλικά βοηθήματα, έτσι δεν είναι;»

«Καλά θυμάσαι».

«Και ακόμη και με τα βίντεο και τις φωτογραφίες. Κυρίως ερασιτεχνικά».

«Και αυτό σωστό».

«Τα έχεις ακόμη;»

«Φυσικά και έχω. Αυτά τα κολλήματα δεν κόβονται».

«Λοιπόν, κοίτα τι θέλω να κάνουμε. Θα πας τώρα σπίτι σου και θα φέρεις όλα τα σεξουαλικά βοηθήματα και το υλικό που έχεις. Έχω άγριες διαθέσεις σήμερα. Ή μήπως έχεις αντίρρηση;» και λέγοντάς του αυτά, σηκώθηκε τάχα μου απειλητικά και τον κοίταξε.

Αυτός έκανε ότι τάχα φοβήθηκε.

«Όχι, όχι, δεν έχω καμία αντίρρηση πλέον. Φεύγω αμέσως».

«Μπράβο. Και μην αργήσεις. Είμαι πολύ ερεθισμένη και δεν μπορώ να περιμένω».

Έφυγε από το σπίτι της. Στον δρόμο σκεφτόταν όλα αυτά που συνέβησαν και όλα αυτά που θα συμβούν. Συνειδητοποίησε ότι θα πρέπει να είναι πάρα πολύ τυχερός που ήταν μαζί με μία από τις ωραιότερες γυναίκες. Και εκείνη τη στιγμή τού ήρθε η ιδέα. Είχε ξεχάσει τελείως τον λόγο για τον οποίο είχε πάρει αρχικά τηλέφωνο την Κλαίρη και επίσης τον λόγο που είχε πάει σπίτι της. Την Έρικα.

Τι θα έκανε με αυτήν; Το πρωί θα έπρεπε να δώσει μία απάντηση στον Δημήτρη. Θα έπρεπε, μόλις γύριζε στο σπίτι της Κλαίρης, να το ξεκαθαρίσει.

Έφτασε στο σπίτι του. Πήγε στην ντουλάπα. Τα σεξουαλικά βοηθήματα τα είχε κρυμμένα σε δύο σακούλες στο βάθος της ντουλάπας του. Βρήκε τις σακούλες και έριξε μία ματιά για να βεβαιωθεί ότι ήταν όλα εκεί.

Μετά πήγε στον φορητό υπολογιστή του, βρήκε τον εξωτερικό σκληρό δίσκο που είχε το πορνογραφικό υλικό και τα έβαλε όλα στην ειδική τσάντα που είχε για τη μεταφορά.

Ξαναπήγε στο αυτοκίνητό του και ξεκίνησε πάλι για το σπίτι της Κλαίρης. Σε λίγα λεπτά ήταν εκεί.

Η Κλαίρη είχε αλλάξει. Τώρα φορούσε έντονα κόκκινα μεταξωτά εσώρουχα με κόκκινες ζαρτιέρες, κόκκινες δικτυωτές κάλτσες και ψηλοτάκουνες μαύρες δερμάτινες γόβες.

«Πώς σου φαίνομαι;»

«Κόλαση» της απάντησε.

Γέλασε ευχαριστημένη από την απάντηση.

«Τα έφερες;» ρώτησε με λαχτάρα.

«Τα έφερα. Αλλά πρώτα θα ήθελα να συζητήσουμε κάτι».

Το πρόσωπό της συννέφιασε. Την πλησίασε, της έδωσε ένα καυτό φιλί στα χείλη και της είπε:

«Μη συννεφιάζεις. Στον δρόμο για το σπίτι μου συνειδητοποίησα ότι είχα ξεχάσει τον αρχικό λόγο που σε πήρα τηλέφωνο».

«Ουάου! Τόσο καλή ήμουνα;»

«Ήσουνα πολύ παραπάνω από καλή. Αλλά μπορούμε, σε παρακαλώ, να συζητήσουμε και τον λόγο για τον οποίο ήρθα;»

«Κοίτα να δεις. Τώρα είμαι πολύ ερεθισμένη για να ασχοληθώ με οτιδήποτε άλλο που δεν έχει σχέση με σεξ. Η περιέργειά μου είναι στο μάξιμουμ σχετικά με τα βοηθήματα και τα βίντεο. Θα πρότεινα λοιπόν να κάνουμε ένα αβυσσαλέο και αδυσώπητο σεξ και μετά σου υπόσχομαι ότι θα ασχοληθώ με το θέμα σου. Άλλωστε, μέχρι το πρωί έχουμε ακόμη. Εντάξει;»

«Εντάξει. Είσαι τόσο πολύ καλή που δεν μπορώ να σου αρνηθώ».

«Ας αρχίσουμε λοιπόν με το υλικό».

Πήρε τον φορητό υπολογιστή του, συνέδεσε τον σκληρό δίσκο και το άναψε. Πήγε στους φακέλους με τις φωτογραφίες και τις άνοιξε.

«Τις έχω ταξινομημένες ανά κατηγορία. Τι θέλεις να δεις;»

Η Κλαίρη άρχισε να ψάχνει τις φωτογραφίες. Διαπίστωσε ότι είχε μία ιδιαίτερη προτίμηση σε φωτογραφίες που έδειχναν σεξ με σεξουαλικά βοηθήματα καθώς και πρωκτικό σεξ.

Τον ρώτησε εάν είχε και αντίστοιχα βίντεο. Της απάντησε ότι είχε αρκετά.

«Θα μου τα δείξεις; Please, please, pleaseee!»

«Γιατί όχι;» της απάντησε.

«Έχω μία ιδέα. Μπορείς να συνδέσεις τον υπολογιστή σου με την τηλεόρασή μου;»

«Να δω και θα σου πω. Έχει υποδοχή HDMI και έχεις και καλώδιο, άρα μπορώ».

«Ωραία. Θα βάλεις να παίζει ένα βίντεο που θα διαλέξω κι εμείς θα κάνουμε σεξ στο κρεβάτι. Ταυτόχρονα θα γράφουμε και το δικό μας βίντεο».

«Ωραίος συνδυασμός. Ας τον δοκιμάσουμε».

«Στάσου. Έχω μια καλύτερη ιδέα. Έχεις βίντεο με σεξουαλικά βοηθήματα σαν αυτά που έχεις φέρει;»

«Νομίζω ότι έχω ένα ερασιτεχνικό, στο οποίο μία κοπέλα κάνει σεξ με έναν μαύρο δονητή, παρόμοιο με αυτόν που έχω φέρει».

«Ωραία, αυτό να βάλεις».

«Είσαι πολύ διεστραμμένη τελικά».

«Το ξέρω. Περίμενε όμως. Πρώτα απ' όλα θα πρέπει να σου δώσω αυτό».

Πήγε ξανά μέσα στο δωμάτιο και ήρθε με ένα χαπάκι και ένα ποτήρι νερό.

«Πιες το».

«Τι είναι αυτό;»

«Είναι δικής μου επινόησης. Περιέχει ταδαλαφίλη και το λέω Claris. Αντίστοιχο του Cialis, αλλά χωρίς παρενέργειες και κρατάει περισσότερο. Θέλω όλα να είναι τέλεια».

«Εντάξει. Να το πιω».

«Και τώρα, έλα να δούμε τα βοηθήματα».

«Αυτός είναι δονητής για κόλπο. Αντιβακτηριδιακός. Αυτός είναι πρωκτικός δονητής. Και αυτός είναι ο περίφημος μαύρος δονητής, που σου είπα. Έχει και ζώνη σε περίπτωση που θες να τον χρησιμοποιείς σε κάποια γκόμενα. Έχει διάφορες σκάλες δόνησης και επίσης περιστροφή για κολπικό οργασμό».

«Είναι φοβερός και αρκετά χοντρός. Νομίζω ότι καλύτερα θα ήταν να πάμε στην κρεβατοκάμαρά μου. Θα είμαστε πιο άνετα εκεί και έχω και μεγάλη τηλεόραση».

Ανέβηκαν τα σκαλιά και μπήκαν στην κρεβατοκάμαρα της Κλαίρης. Ήταν τεράστια. Η κρεβατοκάμαρά της ήταν σχεδόν όσο το δικό του διαμέρισμα. Είχε ένα τεράστιο κρεβάτι, μπουντουάρ, καθιστικό με τρεις καναπέδες, μεγάλο μπάνιο και μία μεγάλη τηλεόραση. Και φυσικά, ιδιαίτερο δωμάτιο με ντουλάπες και παπουτσοθήκες.

Σύνδεσε τον φορητό του στην τηλεόραση και έβαλε το βίντεο με τον μαύρο δονητή να παίζει. Ταυτόχρονα ρύθμισε την κάμερα να γράφει ό,τι γινόταν στην κρεβατοκάμαρα. Βρήκε την καλύτερη γωνία λήψης και πήγε κι εκείνος δίπλα στην Κλαίρη που είχε πάρει ήδη θέση στο κρεβάτι.

Η Κλαίρη είχε πάρει και περιεργαζόταν τον μαύρο δονητή. Κάποια στιγμή τον έβαλε στο στόμα της και άρχισε να τον γλείφει. Μετά τον έβαλε στην πρώτη σκάλα και τον ακούμπησε στο στήθος της. Στο βίντεο η κοπέλα έκανε το ίδιο. Η σύγκριση ήταν αναπόφευκτη. Και φυσικά η Κλαίρη ήταν κλάσεις ανώτερη. Το κορμί της Κλαίρης ήταν τέλειο, δεν είχε κανένα ψεγάδι. Το κορμί της κοπέλας είχε αρχίσει ήδη να χαλάει, να χαλαρώνει. Παρ' όλα αυτά όμως, ήταν πολύ ερεθιστική στο βίντεο.

Η Κλαίρη ήδη έπλεε σε πελάγη πρωτόγνωρης ηδονής. Είχε ήδη βάλει το μεγαλύτερο μέρος από τον μαύρο δονητή μέσα της και βρισκόταν στην τρίτη σκάλα. Δεν βιαζόταν ιδιαίτερα. Ήθελε να το απολαύσει όσο το δυνατόν περισσότερο. Είχε κλείσει τα μάτια και έβγαζε μικρούς αναστεναγμούς. Το θέμα ήταν κάτι παραπάνω από ερεθιστικό. Είχε ερεθιστεί ήδη πάρα πολύ. Έβγαλε το μποξεράκι του και ακούμπησε το δάχτυλό του στο στόμα της. Η Κλαίρη μισάνοιξε τα μάτια.

«Ερεθίστηκες, αγάπη μου;»

«Πάρα πολύ, χαρά μου».

Έβγαλε τη γλωσσίτσα της και τον έγλειψε απαλά. Η γλώσσα της ήταν βελούδινη. Ερεθίστηκε περισσότερο. Έβαλε τον μαύρο δονητή στην τέταρτη σκάλα. Πήρε το χειριστήριο από τα

χέρια της και ενεργοποίησε την περιστροφική κίνηση. Αρχικά στη δεύτερη σκάλα. Η Κλαίρη έβγαλε μία κραυγή ηδονής.

«Ερεθίζομαι» του είπε.

Είχε όμως μόλις αρχίσει. Στο μυαλό του έκανε διάφορους συνδυασμούς. Θα την οδηγούσε μέχρι το τέλος της ηδονής. Αν φυσικά η ηδονή έχει τέλος. Ανέβασε και άλλη μία σκάλα στην περιστροφική κίνηση. Η Κλαίρη αναστέναξε πιο βαθιά.

Τη γύρισε και την ανάγκασε να σταθεί στα τέσσερα. Πήγε και στάθηκε πίσω της. Είχε τώρα μία υπέροχη θέα από τον τέλειο ποπό της. Ο μαύρος δονητής εξακολουθούσε να βρίσκεται μέσα της. Παλλόταν και περιστρεφόταν χαρίζοντάς της κύματα μιας ηδονής που δεν είχε ξαναζήσει. Κατέβασε μία σκάλα στη δόνηση. Ακούμπησε τη γλώσσα του επάνω της και άρχισε να τη γλείφει. Σιγά σιγά προχώρησε προς τα κάτω και ακούμπησε με τη γλώσσα του την άκρη του ποπού της. Η Κλαίρη αντέδρασε αλλά δεν μπορούσε να κάνει κάτι. Προσεκτικά, έγινε πιο επίμονος. Τώρα είχε βάλει την άκρη της γλώσσας του μέσα στον ποπό της. Σταμάτησε για λίγο και τη ρώτησε:

«Σου αρέσει, γλυκιά μου;»

«Πολύ» απάντησε με βραχνή, ερεθισμένη φωνή.

Ξαναέβαλε τη γλώσσα του στον ποπό της, πιο επίμονα αυτή τη φορά. Ήταν τώρα γεμάτος από το σάλιο του. Ενεργοποίησε το πρωκτικό δονητή και τον ακούμπησε στον ποπό της. Η Κλαίρη αντέδρασε θετικά και πίεσε τον ποπό της στον δονητή. Άρχισε να περιστρέφει τον δονητή και να τον χώνει όλο και πιο βαθιά μέσα της. Ταυτόχρονα ανέβασε σκάλα στο περιστροφικό. Η Κλαίρη τώρα αναστέναζε όλο και πιο βαθιά και έβγαζε μικρές κραυγές. Ήταν ένα φανταστικό θέαμα. Ευτυχώς που το έγραφαν σε βίντεο. Το βίντεο με την κοπέλα είχε τελειώσει, αλλά δεν τους ένοιαζε. Αυτό που έκαναν ήταν απείρως καλύτερο. Πίεσε και άλλο τον δονητή στον ποπό της. Τώρα αναστέναζε όλο και πιο δυνατά και επιτάχυνε την κίνησή της. Σημάδι ότι σε λίγο θα τελείωνε. Ανέβασε και άλλο το περιστροφικό. Η

Κλαίρη δεν άντεξε άλλο. Με μία κραυγή «Τελειώνω!» τελείωσε τόσο έντονα όσο δεν είχε τελειώσει ποτέ στη ζωή της.

Τα σχέδιά του όμως δεν τελείωναν εκεί. Είχε σκοπό να τη φτάσει κυριολεκτικά στα άκρα. Έβαλε και τις δύο σκάλες στον μαύρο δονητή στο δύο, έβγαλε με μία κίνηση τον πρωκτικό δονητή από τον ποπό της, έβαλε λίγο σάλιο και με μία κίνηση μπήκε μέσα στον ποπό της. Ήταν μία πρωτόγνωρη αίσθηση. Ο ποπός της ήταν ζεστός και υγρός από τον δονητή. Ταυτόχρονα έκανε συσπάσεις από την ηδονή που ένιωθε. Τώρα την έπαιρνε με ορμή, λες και ήταν η τελευταία φορά που έκανε σεξ. Ξαφνικά, ακούστηκε πάλι η φωνή της Κλαίρης:

«Τελειώνωωω, ξανά!»

«Πού τελειώνεις, χαρά μου;»

«Παντού τελειώνω, όλο το κορμί μου τελειώνει. Τελειώνω συνέχεια, δεν μπορώ άλλο».

Τα αισθήματα ήταν πολύ έντονα, δεν μπορούσε να αντέξει άλλο. Με μία κίνηση τελείωσε κι εκείνος μέσα στον ποπό της. Βγήκε από μέσα της και αφού πρώτα έκλεισε τον μαύρο δονητή, τον έβγαλε και αυτόν από μέσα της. Η Κλαίρη ήταν σε μισολιπόθυμη κατάσταση. Είχε σπασμούς ακόμη από όλη την ηδονή που είχε δεχτεί. Το σώμα της προσπαθούσε να την αφομοιώσει.

Σηκώθηκε και πήγε να σταματήσει τη βιντεοκάμερα που έγραφε ακόμη. Μετά, πήγε πάλι κοντά της.

Έτσι όπως ήταν, την έσφιξε στην αγκαλιά του. Δεν κατάλαβε πόση ώρα είχε περάσει όταν η Κλαίρη άνοιξε τα υπέροχα μάτια της και τον κοίταξε.

«Μην τολμήσεις ποτέ να με αφήσεις ξανά» ψέλλισε.

Μετά σηκώθηκε και πήγε στο μπάνιο. Έβγαλε τα εσώρουχά της, τις κάλτσες και τις γόβες της και κάθισε αρκετή ώρα κάτω από το ντους.

Όταν τελείωσε, έβαλε ένα κόκκινο μπουρνούζι και πήγε κοντά του.

«Κώστα μου, τι ήταν αυτό που ζήσαμε; Εάν μου το έλεγε κάποιος, δεν θα τον πίστευα. Ούτε εάν το διάβαζα, ούτε εάν το

έβλεπα σε ταινία. Θα έλεγα ότι είναι σκηνοθετημένο και ότι είναι αδύνατο κάποιος να αντέξει τόσο έντονα αισθήματα. Και όμως το έζησα. Αλήθεια, πώς μπόρεσες και προκάλεσες, πώς μπόρεσες και ενεργοποίησες τόσα κέντρα ηδονής; Ήταν σαν κάθε κύτταρο του κορμιού μου να συμμετείχε σε μια ηδονική συμφωνία. Στην κορύφωση είχα σχεδόν λιποθυμήσει. Επειδή ξέρω λίγα πράγματα από φυσιολογία του ατόμου, αυτό μόνο με κοκτέιλ ψυχοτρόπων φαρμάκων μπορείς να το προκαλέσεις. Και πάλι αμφιβάλλω εάν θα έχει αυτή την ένταση».

«Αγάπη μου, το ανθρώπινο σώμα έχει όλες τις ουσίες που χρειάζεται και δεν έχει ανάγκη από πρόσθετα σκευάσματα».

«Και σε αυτό έχεις δίκιο. Αλλά πώς με είπες; Αγάπη μου; Είναι αλήθεια είμαι η αγάπη σου ή απλώς ήταν σχήμα λόγου;»

«Και τότε ήσουν και τώρα είσαι η αγάπη μου. Θα έπρεπε να το έχεις καταλάβει».

Στο σημείο αυτό η Κλαίρη έβαλε τα κλάματα και έγειρε στην αγκαλιά του. Ευτυχώς τα κλάματά της δεν κράτησαν για πολύ. Σηκώθηκε, σκούπισε τα μάτια της και πήγε στον μεγάλο καθρέφτη του μπουντουάρ της.

«Χάλια έγινα».

«Με δουλεύεις. Είναι δυνατόν εσύ να γίνεις χάλια;»

«Ναι, καλά. Κάτσε να φτιαχτώ λίγο».

«Δεν το έχεις ανάγκη, έλα εδώ».

Ήρθε πάλι κοντά του με το μπουρνούζι όπως ήταν. Συνειδητοποίησε ότι εκείνος ήταν ακόμη γυμνός.

«Περίμενε να πάω κι εγώ στο μπάνιο και έρχομαι».

Έκανε ένα γρήγορο ντους. Έβαλε κι εκείνος ένα άσπρο μπουρνούζι και πήγε κοντά της. Η Κλαίρη τώρα είχε ηρεμήσει και έλαμπε και πάλι.

«Ξέρω, έχουμε και ένα θέμα να συζητήσουμε, έτσι δεν είναι;»

«Ακριβώς. Και θα πρέπει να το συζητήσουμε οπωσδήποτε».

«Πάμε κάτω λοιπόν να τα πούμε. Αφού δεν γίνεται αλλιώς».

Κατάλαβε ότι δεν ήθελε να την κάνει αυτή τη συζήτηση, αλλά έπρεπε να γίνει.

Κατέβηκαν ξανά στο καθιστικό.

«Έχω πεινάσει και λέω να φάω κάτι. Θες να σου κάνω ένα σαντουιτσάκι;»

«Όχι, ευχαριστώ. Θα ήθελα ένα αναψυκτικό εάν έχεις».

«Φυσικά. Τι θες, κόκα κόλα, πορτοκαλάδα, λεμονάδα;»

«Μία λεμονάδα θα ήταν ό,τι πρέπει».

Έφτιαξε ένα σάντουιτς, πήρε και μία λεμονάδα και ήρθε κοντά του.

«Λοιπόν, τώρα θα βάλω το επαγγελματικό μου καπέλο, θα ξεχάσω το σεξ της ζωής μου, που μόλις έκανα, σιγά να μην το ξεχάσω δηλαδή, και θα κάνω το ψυχογράφημα της αγαπητής, πώς είπαμε ότι τη λένε;»

«Έρικα»

«Της αγαπητής Έρικας, λοιπόν».

«Ας δούμε ξανά τις φωτογραφίες της. Όπως σου είπα και στο Skype, η κοπελιά φαίνεται μια χαρά. Το κορμί της είναι υγιές, καλοσχηματισμένο, δεν διακρίνω ίχνη νευρώσεων και απ' ό,τι κρίνω από τις λεπτομέρειες είναι παρθένα. Τουλάχιστον ήταν όταν τραβήχτηκαν οι φωτογραφίες με το μαγιό. Έχει πολύ ευγενικά χαρακτηριστικά και θα πρέπει να είναι ήρεμη και συνεσταλμένη. Όπως σου έχω επίσης πει, το συνεσταλμένη δεν σημαίνει και σεμνότυφη. Το επίπεδο της ανάπτυξής της είναι πολύ καλό. Οι γυναικείες ορμόνες της θα πρέπει να είναι πάνω από το κανονικό. Αυτό φαίνεται και από την ανάπτυξη του στήθους της. Τώρα, στις νεότερες φωτογραφίες. Τα κιλά που πήρε λόγω των ψυχολογικών προβλημάτων μπορεί να τα χάσει γρήγορα. Αν προσέξεις, θα δεις ότι τα έχει πάρει συμμετρικά. Αυτό δε που είναι αξιοσημείωτο είναι ότι δεν έχουν επηρεάσει το στήθος της. Δεν έχουν διαταραχτεί οι ορμόνες της και αυτό είναι πολύ καλό. Με ένα καλό πρόγραμμα, όχι ιδιαίτερα αυστηρό, σε ένα καλό κέντρο αδυνατίσματος σε τρεις μήνες θα είναι καλύτερα από πριν. Ποια είναι η ετυμηγορία μου λοιπόν. Ανεξάρτητα από το εάν είναι ακόμη παρθένα, εάν αυτή τη γυναίκα την πλησιάσει ένας σωστός άντρας, ακολουθήσει τη σωστή προσέγγιση και τεχνική, θα μπορούσε να γίνει

μία ωραιότατη σύντροφος. Μπορεί να μη γίνει η απόλυτη ερωμένη, αν και ποτέ δεν ξέρεις, αλλά θα είναι μία θερμή γυναίκα που θα μπορεί να ικανοποιήσει ένα μέσο άντρα».

«Όλα αυτά υποθετικά, φυσικά».

«Τώρα, εάν είναι αυτή η τέλεια σύντροφος για σένα, η απάντηση είναι απλή. Όχι, δεν είναι. Και κρίνοντας από αυτό που πέρασα μόλις πριν από λίγο –και ελπίζω να ξαναπεράσω–, η τέλεια ερωμένη για σένα είμαι εγώ» είπε γελώντας. «Και πρόσεξε, είπα ερωμένη και όχι σύζυγος».

«Εντάξει. Τα κατάλαβα όλα αυτά και σε ευχαριστώ πάρα πολύ. Ξέρω ότι σου είναι δύσκολο να τα πεις και μάλιστα ύστερα από αυτό που ζήσαμε. Μου έχεις δώσει ήδη την απάντηση σε ένα θεμελιώδες ερώτημά μου. Βέβαια, έχουν προκύψει και άλλα επιπλέον».

«Δηλαδή;»

«Ύστερα από αυτό που μου έβγαλες και αυτό που ζήσαμε, μου είναι πολύ δύσκολο να σκεφτώ τη ζωή μου χωρίς εσένα».

«Αλήθεια, αγάπη μου; Με κάνεις πάρα πολύ χαρούμενη».

«Από την άλλη όμως, η περίπτωση της Έρικας θέλει πολλή σκέψη. Είναι λεπτομέρειες που δεν σου έχω πει και υπεισέρχονται και άλλοι παράγοντες, πιο ανθρώπινοι. Σκέφτομαι μήπως μπορούμε να βρούμε μία λύση που να τα συνδυάζει όλα».

«Πιστεύω ότι έχεις καταλάβει πως μπορείς να μου έχεις τυφλή εμπιστοσύνη, όπως νομίζω ότι μπορώ να σου έχω κι εγώ. Ό,τι είναι δικό μου είναι και δικό σου. Εάν το θέμα είναι μόνο οικονομικό, μην το σκέφτεσαι καθόλου. Έχω παρά πολλά χρήματα. Αρκετά για να ζήσουμε δύο ζωές, όχι μία. Μπορούμε να ζήσουμε όπου θέλουμε. Έχω καταθέσεις στην Ελλάδα, στο εξωτερικό και από την απασχόλησή μου βγάζω αρκετά χρήματα. Έχω τη δυνατότητα να εργάζομαι όποτε θέλω. Να κάνω διακοπές όποτε θέλω και για όσο θέλω. Και αυτό ισχύει και για σένα. Έχω γίνει ένα με σένα. Έχεις μπει μέσα στα κύτταρά μου και δεν μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα».

«Σε ευχαριστώ πάρα πολύ. Ειλικρινά με συγκινείς. Μου φαίνεται ότι θα βάλω και εγώ τα κλάματα».

«Καλά, άσε τα κλάματα. Αυτά είναι προνόμιο δικό μου. Αν και συνήθως είμαι πολύ σκληρή. Ούτε κι εγώ θυμάμαι από πότε έχω να κλάψω».

«Άκου τώρα πώς έχουν τα πράγματα. Θα σου πω ό,τι ξέρω, όπως επίσης και τις κρυφές μου σκέψεις».

«Συμβουλευτική ψυχολόγος, online», του είπε γελώντας.

«Κατ' αρχάς, όλα ξεκίνησαν χθες το πρωί, όταν συνάντησα τον Δημήτρη, έναν παλιό μου συνάδελφο στην εταιρεία που έπεσα θύμα πλεκτάνης, που σου είπα πριν. Δεν είχα πολλά πάρε-δώσε μαζί του. Στην εταιρεία ήταν ένας από τους λίγους που με είχε υπερασπιστεί και βοηθήσει. Μου είπε ότι με έψαχνε από τα Χριστούγεννα, αλλά είχε αλλάξει το κινητό μου και δεν μπορούσε να με βρει. Με προσκάλεσε στο σπίτι του και μου έκανε την πρόταση για την ξαδέλφη του. Η ιστορία όπως μου τη διηγήθηκε αυτός είναι ότι η ξαδέλφη του έχει χάσει τη μητέρα της από μικρή και τη μεγάλωσε ο θείος του. Πριν από τέσσερα χρόνια ο θείος του αρρώστησε και τον παρακάλεσε να την αναλάβει ο ίδιος. Όταν τελικά ο θείος του κατέληξε πριν από δύο χρόνια, αυτός ανέλαβε να τη φροντίζει και να την προστατεύει. Μου έδωσε την εντύπωση ότι νοιάζεται πολύ γι' αυτή. Μερικές φορές μιλάει σαν να είναι ερωτευμένος μαζί της. Είναι πολλά σημεία που δεν είναι ξεκαθαρισμένα και αρνείται να τα ξεκαθαρίσει. Μου έχει πει επίσης ότι. όταν θα γίνω μέλος της οικογένειάς τους, τότε θα μου τα πει».

«Δεν μου λες, αυτόν τον Δημήτρη τον εμπιστεύεσαι; Δηλαδή, εννοώ, νομίζεις ότι όλα αυτά που λέει είναι αλήθεια;»

«Δεν τον ήξερα και τόσο καλά τότε. Άρα δεν μπορώ να είμαι σίγουρος. Νιώθω ότι πραγματικά ενδιαφέρεται για την Έρικα, αλλά και πάλι αισθάνομαι ότι κρύβονται πολλά πράγματα. Άλλο ένα περίεργο είναι ότι, μόλις είδα τις φωτογραφίες της, αισθάνθηκα κάτι. Δεν μπορώ να το προσδιορίσω ακριβώς. Αλλά νιώθω ένα συναίσθημα συμπάθειας και θέλω πραγματικά να τη βοηθήσω. Και είναι περίεργο, γιατί την έχω δει μόνο μία

φορά πολύ φευγαλέα πριν από πολλά χρόνια και δεν την ξέρω».

«Ποια είναι τα ερωτηματικά που έχεις σχετικά με το όλο θέμα; Καλό θα είναι να το αναλύσουμε όσο μπορούμε και να δώσουμε όπου μπορούμε απαντήσεις. Όσο είναι εφικτό φυσικά αυτό, μια που τα στοιχεία είναι πολύ λίγα».

«Σκέφτομαι ότι ο ρόλος του Δημήτρη δεν πρέπει να είναι αυτός που φαίνεται. Για δεκαοκτώ χρόνια δεν είχε ασχοληθεί και πολύ με τον θείο του και την ξαδέλφη του. Ξαφνικά, ο θείος του ζητάει να ασχοληθεί μαζί τους. Του ζητάει να φύγει από την εταιρεία που ήταν τότε και να τα παρατήσει όλα. Του δίνει ένα σπίτι εκατομμυρίων –ξέρεις, μένει δίπλα σου, σε απόσταση αναπνοής. Του εξασφαλίζει ένα πολύ καλό εισόδημα, πολλαπλάσιο από αυτά που έβγαζε, και το μόνο που κάνει είναι να ασχολείται με κάποιες υποθέσεις του θείου του καθώς και με την ξαδέλφη του. Τι υποθέσεις; Αποφεύγει επίσης να μου πει εάν ο θείος του είχε επιχειρήσεις. Είναι από τα θέματα που θα μάθω όταν θα γίνω μέλος της οικογένειάς τους. Επίσης, αποφεύγει να μου πει εάν η Έρικα είναι ο μοναδικός κληρονόμος του θείου του. Όπως επίσης εάν διαχειρίζεται την οικογενειακή περιουσία τώρα που ο πατέρας της έχει πεθάνει. Πολλά ερωτήματα λοιπόν.

»Ποια είναι η οικογενειακή περιουσία της Έρικας;

»Είναι η Έρικα η μοναδική κληρονόμος;

»Και αν ναι, διαχειρίζεται την περιουσία της ή τη διαχειρίζεται κάποιος ή κάποιοι άλλοι;

»Σε αυτό το σημείο έχω την εντύπωση ότι η Έρικα δεν ασχολείται. Επίσης, ούτε ο ξάδελφός της πρέπει έχει σχέση. Και αν είναι έτσι, γιατί; Εάν ο θείος του τον εμπιστευόταν όσο λέει, γιατί να μην του έχει δώσει πρόσβαση και επιπλέον προνόμια;

»Γιατί επίσης θέλει να παντρέψει σύντομα την Έρικα; Και γιατί θέλει ο υποψήφιος γαμπρός να έχει μεγάλη εμπειρία από διαχείριση επιχειρήσεων;

»Μήπως λοιπόν υπάρχουν πράγματι επιχειρήσεις τις οποίες διαχειρίζονται άλλοι –για διάφορους λόγους– και πρόκειται να γίνουν αλλαγές τις οποίες θέλει να προλάβει ο ξάδελφος;»

«Τι είδους αλλαγές υπονοείς;»

«Υποθετικό σενάριο. Θα προσπαθήσω να το αναλύσω. Όπου νομίζεις ότι πρέπει διάκοψέ με».

«Εντάξει, Σέρλοκ, σε ακούω», του είπε γελώντας.

«Υπάρχουν επιχειρήσεις και μάλιστα μεγάλες. Ο θείος είχε μεν την εμπιστοσύνη να αναθέσει τη φροντίδα και προστασία της κόρης του στον ανιψιό του, αλλά δεν τον εμπιστευόταν τόσο ή δεν νόμιζε ότι έχει τις ικανότητες που χρειάζονται για τη διαχείριση της περιουσίας. Από πλευράς οικογένειας μπορεί και να μην είχε άλλη επιλογή. Έτσι λοιπόν μπορεί να όρισε κάποιους διαχειριστές των επιχειρήσεών του. Αυτό με τη συνήθη επιχειρησιακή πρακτική έχει πάντα ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. Δεδομένου δε ότι συμπληρώνονται δύο χρόνια από τότε, μπορεί τώρα να ολοκληρώνεται το διάστημα αυτό. Οπότε θεωρητικά και εξαρτώμενα από τους όρους που διέπουν αυτού του είδους τις πρακτικές, θα αποφασιστεί εάν θα λήξει αυτό το καθεστώς ή θα ανανεωθεί. Για να λήξει, θα πρέπει ή να αναλάβει ο νόμιμος κληρονόμος τα ηνία ή κάποιος άλλος με έννομο συμφέρον. Η νόμιμη κληρονόμος, δηλαδή η Έρικα, είναι σίγουρο ότι δεν μπορεί. Για πολλούς λόγους. Ο ξάδελφος πάλι μάλλον έχει αποκλειστεί από την όλη διαδικασία. Εάν είναι έτσι, αυτό δεν θα του πολυαρέσει».

«Διευκρίνισέ μου κάτι. Εσύ νομίζεις ότι θα μπορούσε να το κάνει; Εννοώ εάν θα μπορούσε να διαχειριστεί τις επιχειρήσεις».

«Δεν το νομίζω. Απ' ό,τι θυμάμαι από τότε που ήμασταν στην εταιρεία, δεν τον είχαν και σε πολλή εκτίμηση. Δεν ήταν πολύ της δουλειάς, ήταν φυγόπονος και τον ενδιέφερε περισσότερο η καλή ζωή και η διασκέδαση παρά η εργασία. Και μάλιστα, όταν αυτά γίνονταν με τα λεφτά των άλλων. Είχε κατηγορηθεί αρκετές φορές ότι έκανε υπερβολικές δαπάνες με

την πρόφαση της περιποίησης πελατών. Και μάλιστα πελατών που συνήθως δεν έκαναν αγορές από την εταιρεία».

«Αυτό θα μπορούσε να εξηγήσει τη συμπεριφορά του θείου του απέναντί του».

«Συνεχίζω. Εάν όντως ισχύουν αυτά, γιατί να μην ψάξει να βρει έναν υποψήφιο σύζυγο για την ξαδέλφη του, έναν γνωστό του, έμπιστο, με αποδεδειγμένη επιχειρησιακή εμπειρία διοίκησης; Έναν σύζυγο που αυτός θα μπορούσε να ελέγξει. Ένας σύζυγος είναι οικογένεια. Με ένα ειδικό πληρεξούσιο από τη σύζυγό του θα μπορούσε σε μία γενική συνέλευση των μετόχων να διεκδικήσει τη διοίκηση των επιχειρήσεων. Φυσικά, πάντα σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες. Έτσι, εν δυνάμει ο ξάδελφος "μπαίνει" από την πίσω πόρτα στη διαχείριση των επιχειρήσεων. Και ταυτόχρονα στη διαχείριση των μεγάλων κεφαλαίων».

«Σατανικό!»

«Όχι και τόσο. Έχει συμβεί αρκετές φορές στο παρελθόν σε παρόμοιες περιπτώσεις. Βεβαίως, πολλές φορές υπάρχουν αστάθμητοι παράγοντες που χαλάνε τα σχέδια ενδεχόμενων επίδοξων "διαχειριστών"».

«Ωραία. Ας πούμε ότι ίσως μπορεί να ισχύει κάτι τέτοιο. Εμείς τι κάνουμε;»

«Είναι λεπτό το θέμα. Ο Δημήτρης θέλει το πολύ μέχρι το πρωί να του απαντήσω. Χρησιμοποιεί ως δικαιολογία τα γενέθλια της Έρικας, για να μη μου δώσει ίσως το χρονικό διάστημα να το ψάξω. Ξέρει ότι αν το ψάξω θα βρω ενδεχόμενα πληροφορίες που θα ενισχύσουν τις εικασίες μου. Μου ασκεί πίεση βασιζόμενος στην κακή οικονομική μου κατάσταση και επίσης πιστεύει ότι αν δεσμευτώ μετά δεν θα μπορώ να κάνω κάτι άλλο, εκτός από το να εξυπηρετήσω τα σχέδιά του».

«Κι εδώ μπαίνει ο αστάθμητος παράγοντας "θεά Κλαίρη"», του είπε πάλι γελώντας δυνατά.

«Ναι, χαρά μου. Όντως. Πώς θα μπορούσε να ξέρει ότι θα συναντήσω έναν θησαυρό που θα αλλάξει τη ζωή μου από τη μία στιγμή στην άλλη;»

«Έτσι, μωρό μου. Αυτό δεν κάνουν άλλωστε όλοι οι θησαυροί;»

«Θησαυρέ μου εσύ!»

«Δεν έχω καταλάβει κάτι, όμως. Καταλήγουμε σε κάποιο συμπέρασμα;»

«Προσπαθούμε. Όπως σου είπα και πριν, αισθάνομαι μια περίεργη συμπάθεια και ενδιαφέρον για την Έρικα. Είναι ένα πλάσμα που μάλλον δεν έχει τα εφόδια να διαχειριστεί και να αντιμετωπίσει τέτοιες καταστάσεις. Έχει ζήσει πάντα σε προστατευτικό περιβάλλον. Πώς λοιπόν θα επιζήσει στη ζούγκλα; Και μάλιστα με ένα θηρίο δίπλα της;»

«Μη μου πεις ότι αρχίζεις να ερωτεύεσαι την Έρικα;» και λέγοντας τα αυτά το πρόσωπό της συννέφιασε.

«Όχι, μωρό μου, μην ανησυχείς. Εγώ μόνο εσένα λατρεύω» της είπε και της έδωσε ένα παθητικό φιλί.

«Αλήθεια λες;»

«Εάν δεν σε λάτρευα, θα μπορούσα να σου κάνω σεξ όπως σου έκανα πριν;»

«Αχ, τώρα που μου το θύμισες, ερεθίστηκα ξανά και θέλω και άλλο. Δεν κάνουμε κανένα διαλειμματάκι να το ξανακάνουμε;»

«Θα το ξανακάνουμε, μωρό μου. Κι εγώ ερεθισμένος είμαι συνέχεια. Μου έχεις δώσει το Claris, έχω και σένα δίπλα μου... Απλά θέλω να τελειώσω το σκεπτικό μου, πριν μου ξαναπάρεις το μυαλό!»

«Άντε λοιπόν να τελειώνουμε».

«Όπως έλεγα πριν με διακόψεις, καταλήγω σε δύο υποθετικά σενάρια. Στο ένα δεν ανακατεύομαι. Η Έρικα είναι έρμαιο από τη μία μεριά στον ξάδελφό της, ο οποίος έχει βαλθεί προφανώς να της φάει την περιουσία, και από την άλλη στους κάθε λογής διαχειριστές, οι οποίοι πάλι προφανώς θέλουν το ίδιο. Επίσης, ποιος μας διαβεβαιώνει ότι κι εγώ να μη δεχτώ, ο ξάδελφος δεν θα βρει κάποιον άλλον να εφαρμόσει το σχέδιό του;

»Στο άλλο σενάριο δέχομαι την πρόταση του Δημήτρη και συμμετέχω ενεργά. Είμαι στη διαδικασία επεξεργασίας ενός σχεδίου από το οποίο θα ωφεληθούμε όλοι μας. Εσύ, η Έρικα, που θα προστατευθεί αυτή και η περιουσία της, κι εγώ. Ο μόνος που θα μείνει απέξω και θα απομονωθεί θα είναι ο Δημήτρης. Θέλω όμως τη βοήθειά σου για την εφαρμογή του».

«Καλά, ρε Κώστα! Πώς είναι να ωφεληθώ εγώ όταν εσύ θα ξεσκίζεις την παρθένα;» του είπε φανερά ενοχλημένη.

«Αγάπη μου γλυκιά, μη βιάζεσαι. Περίμενε πρώτα να ακούσεις το σχέδιό μου. Θα σ' το πω σε γενικές γραμμές. Τις λεπτομέρειες θα τις επεξεργαστούμε αργότερα».

«Εντάξει»

«Αρχίζω. Δέχομαι την πρόταση του Δημήτρη. Την ημέρα των γενεθλίων της, βγάζω την Έρικα για δείπνο. Προσπαθώ, με την καθοδήγησή σου βεβαίως, να την εντυπωσιάσω. Στο τέλος της βραδιάς και αναλόγως πώς θα έχει πάει το δείπνο, πράττω. Εάν είναι εντελώς αρνητική, τα παρατάω και δεν ασχολούμαστε ξανά. Εάν είναι θετική, θα εξαρτηθεί εάν με καλέσει σπίτι της ή όχι. Εάν ναι, προσπαθώ να την αποπλανήσω, εάν όχι, καταστρώνουμε άλλο σχέδιο. Εάν μου κάτσει, της κάνω έρωτα όπως έχουμε σχεδιάσει. Ακολουθεί μία περίοδος γνωριμίας με σκοπό τον γρήγορο αρραβώνα και τον σχετικά σύντομο γάμο. Τι έχει σκεφτεί λοιπόν το διαστροφικό μυαλό μου σχετικά με τη δική σου εμπλοκή. Εάν η περίοδος γνωριμίας πηγαίνει καλά, δηλαδή έχει αρχίσει να με εμπιστεύεται και ανταποκρίνεται θετικά στο σεξ, σχετικά γρήγορα θα τη φέρω σε επαφή μαζί μου και θα σου τη γνωρίσω. Το πώς θα σε παρουσιάσω θα το επεξεργαστούμε. Θα επιδιώξεις να δεθείς μαζί της και να γίνεις φίλη της. Ο σκοπός είναι να την ξυπνήσεις σεξουαλικά και να τη βάλεις και σε άλλα μονοπάτια. Εάν είναι φυσιολογική γυναίκα, δεν θα σου είναι και τόσο δύσκολο. Δεν ξέρω, αλήθεια, τις εμπειρίες σου με το αντίθετο φύλο, αλλά πιστεύω ότι θα σε ερέθιζε η ιδέα».

«Είσαι πολύ διαστροφικός τελικά. Είναι αλήθεια ότι δεν έχω και πολλές εμπειρίες με γυναίκες. Η ιδέα όμως αυτή αρχίζει και μου αρέσει. Για συνέχισε».

«Και πού είσαι ακόμη! Θα μπορούσες να την προσεγγίσεις σχετικά με τα κιλά της, τον γάμο, το σώμα της, το νυφικό που θα φορέσει και άλλα παρόμοια. Ξέρεις, πιάνουν αυτά. Βέβαια, στην αρχή δεν θα έχει και τόσο καλό κορμί, αλλά ο σκοπός μας είναι να την κάνουμε καλύτερη. Με την κατάλληλη τεχνική –άλλωστε ψυχολόγος είσαι– θα καταφέρεις να την αποπλανήσεις και να δεθείς μαζί της. Στην αρχή μπορεί να αισθανθεί άσχημα που θα με απατάει μαζί σου, αλλά θα της το παρουσιάσεις εντελώς φυσικό. Μία ημέρα λοιπόν που θα είστε στο κρεβάτι μαζί, θα κανονίσω εγώ να έρθω απρογραμμάτιστα και να σας πιάσω στα πράσα. Εκεί λοιπόν που θα περιμένει να κάνω σκηνή, εγώ θα έρθω και θα συμμετέχω σε αυτό που θα έχετε ήδη ξεκινήσει. Θα κάνουμε ένα ωραιότατο τρίο. Νομιμοποιούμε έτσι και τη δική μας σχέση μπροστά στα μάτια της. Εάν το κάνουμε σωστά –και για τι να μην το κάνουμε άλλωστε;– δεν θα ξεκολλάει. Δεν θα μπορεί να φανταστεί τον έρωτα χωρίς εσένα. Όπως άλλωστε κι εγώ δεν μπορώ να τον φανταστώ χωρίς εσένα».

Στο σημείο αυτό η Κλαίρη σηκώθηκε, τον αγκάλιασε, του έδωσε μερικά καυτά φιλιά και έμεινε στην αγκαλιά του. Ο Κώστας συνέχισε:

«Εσύ εντωμεταξύ θα δένεσαι όλο και περισσότερο μαζί της. Εκτός από ερωμένη της, θα γίνεις και η καλύτερή της φίλη. Θα είσαι η αδελφή και η μητέρα που δεν γνώρισε ποτέ. Σιγά σιγά θα μετακομίσουμε στο σπίτι της και θα μένουμε όλοι μαζί. Και φτάνουμε στον γάμο. Η Έρικα κατάγεται από τη Σαντορίνη. Θα κανονίσουμε όμως ο γάμος να γίνει στη Μύκονο. Τη νύχτα του γάμου, πρόσεχέ το αυτό το σημείο, θα κάνουμε σεξ οι τρεις μας με έναν τρόπο που δεν έχουμε ποτέ ξανακάνει. Θα την πάρουμε και οι δύο. Εσύ θα φορέσεις ένα straps-on και θα της κάνεις έρωτα από πίσω, ενώ εγώ ταυτό-

χρονα θα της κάνω από μπρος. Αυτό θα είναι ουσιαστικά το γαμήλιο δώρο μου πρώτα σε σένα και μετά σ' εκείνη».

«Μωρό μου, αυτό είναι φοβερό. Και μόνο στη σκέψη στάζω. Να, πιάσε».

Και λέγοντας αυτά πήρε το χέρι του και το έβαλε μέσα στο μπουρνούζι της, ανάμεσα στα πόδια της. Ήταν μούσκεμα, κυριολεκτικά. Λες και έσταζε. Δεν άντεξε άλλο. Της άνοιξε το μπουρνούζι και άρχισε να τη γλείφει. Η Κλαίρη έβαλε μία δυνατή φωνή, άρπαξε το κεφάλι του με τα δύο της χέρια και πίεσε το πρόσωπό του επάνω της. Ήταν τόσο έντονο, που σε λίγο δεν θα μπορούσε να αναπνεύσει. Άρχισε να χώνει και να στριφογυρίζει τη γλώσσα του μέσα της. Όταν την έβγαζε, δάγκωνε ελαφριά την κλειτορίδα της, η οποία είχε διογκωθεί και ξεπρόβαλε. Φυσικά, δεν άντεξε για πολύ. Ύστερα από λίγο με μία κραυγή τελείωσε. Ο Κώστας δεν τράβηξε το πρόσωπό του από επάνω της, παρά μόνο όταν είχε τελειώσει εντελώς.

«Τι ήταν αυτό, μωρό μου; Τελικά, όλο εκπλήξεις είσαι. Μετά το καλύτερο σεξ, το καλύτερο γλείψιμο που μου έχουν κάνει ποτέ. Βέβαια, τώρα που το σκέφτομαι δεν μου έχουν κάνει και πάρα πολλά. Δεν είναι και το αγαπημένο των ανδρών. Και όταν το ξανασκέφτομαι επίσης και πάλι εσύ μου είχες κάνει το καλύτερο γλείψιμο, όταν τα είχαμε. Βέβαια, τότε δεν αισθανόμουν και τόσο άνετα».

«Είναι γεγονός, αλλά θυμάσαι ότι εγώ επέμενα και τελικά μου καθόσουνα».

«Ναι. Τι σπασίκλας ήμουν, Θεέ μου!»

«Εξελίχθηκες όμως σε μία θεά και μία μηχανή του σεξ, χωρίς όρια».

«Ας είσαι καλά, μωρό μου. Μου ήρθε μία καταπληκτική ιδέα. Πειράζει να κάνουμε ένα διάλειμμα και να συνεχίσουμε μετά;»

«Όχι, τι να πειράξει;»

«Πήγαινε λοιπόν επάνω στην κρεβατοκάμαρα, βάλε ένα βίντεο, ρύθμισε τη βιντεοκάμερα για εγγραφή και περίμενέ με.

Σου έχω μία έκπληξη. Κάτσε όμως λίγο να πάω πρώτα εγώ να πάρω ορισμένα πράγματα».

Λέγοντας αυτά, πετάχτηκε σαν ελατήριο από τον καναπέ και έτρεξε κυριολεκτικά επάνω. Κατέβηκε σχεδόν αμέσως κρατώντας μία σακούλα στα χέρια της.

«Τώρα μπορείς να ανέβεις».

Ανέβηκε στην κρεβατοκάμαρα και έκανε αυτά που του είχε πει. Δεν ήθελε όμως να είναι τελείως γυμνός. Έκανε μία βόλτα προσπαθώντας να βρει κάτι να φορέσει. Άνοιξε την ντουλάπα της και βάλθηκε να ψάχνει τα συρτάρια της. Είχε μία καταπληκτική συλλογή από εσώρουχα. Όχι όμως κάτι που να μπορούσε να φορέσει. Ούτε στη δεύτερη ντουλάπα βρήκε κάτι. Στην τρίτη ντουλάπα βρήκε ένα καταπληκτικό κόκκινο κιμονό. Ήταν πολύ φίνο και φαινόταν πολύ ακριβό. Χωρίς δεύτερη κουβέντα το φόρεσε. Η αίσθησή του ήταν καταπληκτική. Και τότε θυμήθηκε ότι και ο Ρίτσαρντ Γκιρ σε μία ταινία του φορούσε ένα παρόμοιο. Ξάπλωσε στο κρεβάτι και περίμενε. Σε λίγο άκουσε τα βήματα της Κλαίρης. Όταν έφτασε έξω από την πόρτα της κρεβατοκάμαρας ακούστηκε η φωνή της:

«Μωρό μου, η βιντεοκάμερα παίρνει και την πόρτα;»

«Κάτσε να το ελέγξω. Θα τη ρυθμίσω να παίρνει και την πόρτα και το κρεβάτι. Εντάξει είναι τώρα».

«Ωραία. Ξάπλωσε στο κρεβάτι, άνοιξε την κάμερα και έρχομαι».

Ανακάθισε στο κρεβάτι και περίμενε. Προφανώς ήθελε να κάνει θριαμβευτική είσοδο. Η πόρτα άνοιξε σιγά σιγά και μπήκε μέσα. Μόλις την είδε, του κόπηκε η αναπνοή. Είχε σηκώσει τα μαλλιά της επάνω και φορούσε μία τιάρα με μαργαριτάρια. Αυτό όμως που ξεχώριζε ήταν ένα καταπληκτικό νυφικό, ναι, νυφικό. Μεταξωτό, ολόλευκο, στράπλες, τόνιζε ιδιαίτερα το μεγάλο στήθος της (δεν είχε δει πιο προκλητικό στήθος), πολύ μεσάτο και μετά να ξεχύνεται μέχρι κάτω. Όσο περπατούσε, μπόρεσε να διακρίνει δύο ασημί πέδιλα με πολύ ψηλό τακούνι. Περπατώντας αργά, κυματιστά, ήρθε και κάθισε μπροστά του. Αυτός σηκώθηκε.

«Αυτή θα είναι η δική μας νύχτα του γάμου μας. Του ουσιαστικού μας γάμου. Μωρό μου, δέχεσαι να με παντρευτείς;»

«Δέχομαι, μωρό μου, με όλη μου την ψυχή» της είπε και τη φίλησε με πάθος.

«Με κάνεις πολύ ευτυχισμένη, αγάπη μου».

Τότε πρόσεξε ότι στο χέρι της κάτι κρατούσε. Άνοιξε την παλάμη της και είδε δύο δαχτυλίδια. Το ένα μονόπετρο με ένα διαμάντι τουλάχιστον τεσσάρων καρατίων, δεμένο με πλατίνα, και ένα άλλο δαχτυλίδι που έμοιαζε με βέρα και είχε όλο διαμαντάκια γύρω γύρω. Μετά άνοιξε την άλλη παλάμη της και είδε ένα αντρικό δαχτυλίδι από λευκόχρυσο με μία μαύρη πέτρα στη μέση.

«Με αυτό το δαχτυλίδι σε παντρεύομαι για όλη μου τη ζωή» είπε και φόρεσε το δαχτυλίδι στο τέταρτο δάχτυλο του δεξιού χεριού του.

Αμέσως κατάλαβε τι ήθελε να κάνει. Πήρε τα δαχτυλίδια από το χέρι της.

«Με αυτό το δαχτυλίδι σε παντρεύομαι για όλη μου την τωρινή ζωή» της είπε και της φόρεσε το δαχτυλίδι που έμοιαζε με βέρα και αυτός στο τέταρτο δάχτυλο του δεξιού χεριού της.

«Και με αυτό το δαχτυλίδι σε παντρεύομαι και για τη δεύτερη ζωή μου» της ξαναείπε και της φόρεσε το δεύτερο δαχτυλίδι με το μπριγιάν στο μεσαίο δάχτυλο του αριστερού της χεριού.

Η Κλαίρη ξέσπασε σε κλάματα. Ήταν ένα κλάμα χαράς που κράτησε για λίγο. Όταν συνήλθε, του είπε:

«Δεν μπορώ να το πιστέψω αυτό που έκανες» και συνέχισε: «Τα δαχτυλίδια αυτά ήταν της μητέρας μου. Της τα είχε φορέσει ο πατέρας μου την ημέρα των αρραβώνων τους. Τα είχε φορέσει στα ίδια δάχτυλα και είχε πει τα ίδια λόγια. Δεν είναι πολύ περίεργο και πολύ συγκινητικό;»

«Ναι, μωρό μου, είναι. Και αυτό το δαχτυλίδι;»

«Αυτό το δαχτυλίδι ήταν του πατέρα μου και είναι το μόνο που μου έχει απομείνει από αυτόν. Η ιστορία των γονιών μου είναι πολύ θλιβερή και θα σ' την πω μια άλλη φορά. Όπως επίσης και για το νυφικό. Σήμερα όμως είναι ημέρα χαράς και

δεν θέλω να στενοχωρηθώ. Θέλω να καταλάβεις ότι αυτό το δέσιμο που κάναμε μόλις τώρα είναι δέσιμο ζωής. Κανένας νόμος και καμία τελετή δεν είναι υπεράνω. Ό,τι και να γίνει, ό,τι και να αποφασίσουμε, εμείς θα είμαστε για πάντα ένα. Το πιστεύεις αυτό;»

«Ναι, αγάπη μου! Ναι λατρεία μου! Εμείς οι δύο θα είμαστε για πάντα ένα και πάντα μαζί».

«Ας επισφραγίσουμε λοιπόν αυτόν τον γάμο. Και ας κάνουμε το δικό μας βίντεο της νύχτας του γάμου μας. Ας αρχίσει λοιπόν το γαμήλιο σεξ. Βάλε να παίζει και το βίντεο» είπε και τον κοίταξε στα μάτια.

Σηκώθηκε, πήγε στον φορητό υπολογιστή και ξεκίνησε το βίντεο.

Η Κλαίρη ήταν καθισμένη στο κρεβάτι και ήταν μία θεά. Όπως την πλησίασε, τον σταμάτησε, άνοιξε το κιμονό και τον έβαλε στο στόμα της. Του έκανε για λίγο ένα ξέφρενο στοματικό σεξ. Μετά τον έριξε στο κρεβάτι και σηκώθηκε αυτή όρθια. Άρχισε να ξεκουμπώνει το κάτω μέρος του νυφικού της, το έβγαλε και το πέταξε με μία κίνηση. Το νυφικό της μετατράπηκε σε έναν κορσέ. Από κάτω φορούσε ένα μικροσκοπικό άσπρο στρινγκ κιλοτάκι, λευκές κάλτσες και ψηλοτάκουνα στιλέτο πέδιλα. Έσκυψε πάνω του και άρχισε να τον φυλάει από πάνω μέχρι κάτω. Μετά τον ανάγκασε να γυρίσει μπρούμυτα. Ξεκούμπωσε το κορσέ του νυφικού της και έσκυψε επάνω του. Το κορμί της ακούμπησε στην πλάτη του. Αισθανόταν το υπέροχο στήθος της να τρίβεται επάνω του. Αισθανόταν τις θηλές της σκληρές και ερεθισμένες να τον τρυπάνε. Αφού του έκανε ένα ηδονικό μασάζ και ενώ τριβόταν επάνω του, έσκυψε και του ψιθύρισε στο αφτί:

«Σε θέλω ολότελα δικό μου. Δεν θέλω να κρατήσεις τίποτα για σένα. Θέλω να σου κάνω έρωτα. Θέλω να σε κάνω να πονέσεις. Θέλω να σου ξεσκίσω τον ποπό».

Λέγοντας αυτά και μη περιμένοντας να της απαντήσει, έβαλε το δάχτυλό της στο στόμα του. Ο Κώστας της το έγλειψε ηδονικά χωρίς να μιλήσει. Η Κλαίρη τότε άρχισε να του μαλά-

ζει ηδονικά την άκρη του ποπού του. Ήξερε από δική της εμπειρία πλέον πώς να τον κάνει να ερεθιστεί. Σιγά σιγά έχωνε το δάχτυλό της όλο και πιο βαθιά στον ποπό του. Με το άλλο χέρι τον χάιδευε.

Έσκυψε πάλι στο αφτί του και του είπε:

«Ερεθίζεσαι, αγόρι μου;»

«Ερεθίζομαι, χαρά μου».

«Πες μου τι θέλεις να σου κάνω;»

«Θέλω να μου κάνεις έρωτα. Θέλω να μου τον βάλεις στο ποπό και να με κάνεις να τελειώσω».

«Τι θέλεις να σου βάλω στον ποπό;»

«Ότι θέλεις εσύ, χαρά μου».

Σηκώθηκε από πάνω του και πήγε εκεί που ήταν τα σεξουαλικά βοηθήματα. Πήρε στο ένα χέρι της τον πρωκτικό δονητή και στο άλλο τον μεγάλο μαύρο δονητή. Τον ξαναπλησίασε.

«Πες μου, ποιον προτιμάς;»

«Όποιον θέλεις εσύ, αγάπη μου».

«Εγώ λέω να χρησιμοποιήσω αυτόν» του είπε και έδειξε τον μεγάλο μαύρο δονητή.

«Επειδή όμως με βρήκες στις καλές μου, θα σου βάλω και λίγη βαζελίνη».

Απομακρύνθηκε για λίγο, πήγε στο μπάνιο και γύρισε κρατώντας ένα βαζάκι με βαζελίνη. Στο πρόσωπό της είχε ένα σαρδόνιο χαμόγελο. Φόρεσε τελετουργικά την ζώνη με τον μαύρο δονητή. Τον έπιασε και τον κούνησε μπροστά στο πρόσωπό του. Μετά πήρε μία μικρή ποσότητα βαζελίνη και την άλειψε προσεκτικά στο κεφάλι του μαύρου δονητή.

«Και τώρα ήρθε η στιγμή να σε ξεπαρθενέψω. Ή μήπως το έχει κάνει άλλος πριν από μένα;»

«Όχι, μωρό μου, είσαι η πρώτη. Ο ποπός μου είναι δικός σου. Μπορείς να τον κάνεις ό,τι θέλεις».

«Ό,τι θέλω;»

«Ό,τι θέλεις, μωρό μου».

«Πολύ με ερεθίζει όλη αυτή η φάση. Πες μου πάλι τι θέλεις, μωρό μου, θέλω να το ακούω συνέχεια».

«Θέλω να με ερεθίσεις, μωρό μου. Θέλω να με φτιάξεις και μετά να μου κάνεις έρωτα. Θέλω να μου ξεσκίσεις τον ποπό και να τελειώσουμε και οι δύο».

Η Κλαίρη τον γύρισε πάλι στα τέσσερα και του έβαλε το δάχτυλο με την υπόλοιπη βαζελίνη στο κωλαράκι του. Μετά άνοιξε τη δόνηση του μαύρου δονητή και του τον ακούμπησε σιγά σιγά. Ένα ρίγος διέτρεξε όλη τη ραχοκοκαλιά του. Η αίσθηση ήταν πρωτόγνωρη. Ήταν ένα μείγμα πόνου, ηδονής και ρίγους.

Η Κλαίρη σιγά σιγά έμπαινε όλο και πιο πολύ μέσα του. Και παρόλο που πονούσε, του άρεσε όλο και πιο πολύ.

«Πες μου τι σου κάνω, αγόρι μου, πες μου».

«Με ξεσκίζεις, χαρά μου, με ξεσκίζεις».

«Και σου αρέσει;»

«Μου αρέσει, μωρό μου. Πονάω, αλλά μου αρέσει».

«Και εμένα. Έχω ερεθισθεί σε όλο το κορμί μου. Νομίζω ότι θα τελειώσω πριν από σένα».

Λέγοντάς του αυτά συνέχιζε να μπαινοβγάζει τον μαύρο δονητή στον ποπό του. Το αίσθημα ήταν μοναδικό. Δεν τον ένοιαζε πλέον ο πόνος. Το μόνο που ήθελε ήταν αυτή η αίσθηση της ηδονής.

Ξαφνικά, ένιωσε να βγάζει τον μαύρο δονητή από μέσα του.

«Γύρνα, χαρά μου. Θέλω να σε βλέπω όταν σε ξεσκίζω. Θέλω να δω την έκφρασή σου όταν θα τελειώσεις».

Ο Κώστας γύρισε και την αντίκρισε. Είχε μία φοβερή έξαψη στο πρόσωπό της. Με μισάνοιχτα μάτια, του άνοιξε τα πόδια και με μία κίνηση χώθηκε ξανά πάλι μέσα του. Αυτή τη φορά δεν τον ένοιαξε καθόλου ο πόνος που ένιωσε. Του έφτανε που αισθάνθηκε ξανά αυτό το αίσθημα της ηδονής. Η Κλαίρη είχε πλέον ξεφύγει. Την είχε καταλάβει ένα αισθησιακό ντελίριο. Κουνιόταν ρυθμικά με δύναμη και έβαζε και έβγαζε τον μαύρο δονητή στον ποπό του. Με το ένα χέρι της είχε πιάσει τη μία ρώγα από το στήθος της και την τσιμπούσε και με το άλλο τον χάιδευε.

Απέναντι στην τηλεόραση εξακολουθούσε να παίζει το βίντεο. Ο ερεθισμός του έφτασε στα ύψη και με μία κραυγή τελείωσε. Ήταν τόσο έντονο. Δεν θυμόταν να είχε τελειώσει τόσο έντονα άλλη φορά. Το σπέρμα του τινάχτηκε ψηλά και βρήκε την Κλαίρη στο πρόσωπο. Εκείνη συνεπαρμένη από τον ίλιγγο της ηδονής, το έγλειψε με τη γλώσσα της και φωνάζοντας δυνατά τελείωσε κι εκείνη.

Ανασαίνοντας βαριά, βγήκε από μέσα του και σωριάστηκε δίπλα του.

«Νομίζω ότι ήμασταν υπέροχοι!»

«Ήμασταν κάτι παραπάνω από υπέροχοι» είπε και την αγκάλιασε. «Και βγάλε αυτό το πράγμα από πάνω σου, γιατί θα μου τρυπήσει την κοιλιά».

«Θα το βγάλω. Πάμε να κάνουμε ένα ντουζάκι και έλα να συνεχίσουμε. Θέλω να ξαναβάλουμε το βίντεο από την αρχή, δεν το είδα καθόλου. Και θέλω να μου κάνεις εσύ έρωτα αυτή τη φορά».

«Ε, βέβαια, αφού ασχολιόσουν με τον ποπό μου, πώς να το δεις!»

«Ναι, αλλά τώρα είσαι ολότελα δικός μου. Είχα διαβάσει κάπου ότι όταν ένας άντρας δώσει τον ποπό του σε μία γυναίκα, χωρίς να είναι γκέι, τότε της ανήκει ολοκληρωτικά και δεν πρόκειται να την ξεχάσει ποτέ».

«Αυτό είναι αλήθεια. Φτάνει να μη σου γίνει συνήθεια».

«Μη στενοχωριέσαι. Μου φτάνει αυτή η εμπειρία. Άλλωστε η επανάληψη μειώνει το αίσθημα. Πάμε τώρα».

Πήγαν μαζί στο μπάνιο και έπλυνε ο ένας τον άλλον. Σκουπίστηκαν με μία πετσέτα και ξανακάθισαν στο κρεβάτι.

«Έχω και άλλη ιδέα. Πρώτα όμως να βάλω κι εγώ τα άσπιλα και αμόλυντα εσώρουχά μου».

Απομακρύνθηκε και πήγε στην ντουλάπα της. Φόρεσε ένα σετ από άσπρα δαντελωτά εσώρουχα, σχετικά σεμνά. Φόρεσε ασορτί άσπρες κάλτσες και κλασικές άσπρες γόβες. Όχι και τόσο ψηλοτάκουνες. Με ένα αθώο ήθος παιδούλας πλησίασε και έβαλε το δάχτυλο στο στόμα της.

«Είμαι άβγαλτη και παρθένα» είπε με προσποιητά χαδιάρικη φωνή. «Σε παρακαλώ να είσαι τρυφερός μαζί μου και να μη με πονέσεις».

Λέγοντας αυτά ήρθε και ξάπλωσε δίπλα του. Τη φίλησε απαλά στο στόμα και κινήθηκε προς τα κάτω. Μόλις έφτασε στο στήθος της αντέδρασε.

«Είναι αναγκαίο να δεις το στήθος μου; Ντρέπομαι!»

Ο Κώστας συνέχισε να παίζει το παιχνίδι της.

«Μη στενοχωριέσαι. Θα είμαι πολύ καλός μαζί σου».

«Ναι, αλλά δεν το έχει δει κανένας άλλος».

«Σωστά, αλλά εγώ είμαι ο σύζυγός σου».

«Ε, αν είναι έτσι, τότε μπορείς να το δεις».

Απαλά της ξεκούμπωσε το σουτιέν και το έβγαλε. Ακούμπησε τα χείλη του στις θηλές της και τις πιπίλισε τρυφερά. Έβγαλε μία μικρή κραυγή και δεν αντέδρασε άλλο. Προχώρησε πιο κάτω. Έπαιξε λίγο με την κοιλίτσα της και προσπάθησε να βάλει το χέρι του κάτω από το σλιπάκι της. Ξαφνικά, του έδωσε μία με την παλάμη της.

«Όχι εκεί! Αυτό είναι απαγορευμένο, δεν πρέπει να το αγγίξεις!»

«Γιατί, αγάπη μου; Αφού είμαστε παντρεμένοι. Δεν έχεις ακούσει για τα συζυγικά καθήκοντα;»

«Ναι. Και τι είναι αυτά;»

«Τα ζευγάρια πρέπει να κάνουν σεξ. Κάθε μέρα».

«Και τι είναι σεξ;»

«Είναι όλη αυτή η διαδικασία με τις αγκαλιές και τα φιλιά. Αλλά κυρίως είναι όταν το αγοράκι –άρχισε και εκείνος τα υποκοριστικά– βάζει το πουλάκι του μέσα στο πιπί από το κοριτσάκι».

«Θεός φυλάξοι! Θέλεις να μου πεις ότι θα βάλεις το πουλάκι σου μέσα στο πιπί μου;»

«Ναι, θα το ήθελα».

«Είναι όμως μεγάλο, δεν νομίζω να χωρέσει».

«Πώς ξέρεις ότι είναι μεγάλο αφού δεν το έχεις δει;»

«Υποθέτω».

«Θα ήθελες να το δεις;»

«Αν μου υποσχεθείς ότι δεν θα πλησιάσεις πολύ, τότε να το δω. Αλλά μόνο να το δω, εντάξει;»

«Εντάξει»

Κατέβασε το μποξεράκι που είχε φορέσει πριν.

Η αλήθεια ήταν ότι αυτό το παιχνίδι ήταν ιδιαίτερα ερεθιστικό και ήθελε και αυτός να δει πού θα καταλήξει. Επίσης, επειδή ήξερε ότι και η Κλαίρη είχε ερεθιστεί πολύ, ήθελα να δει πόσο θα αντέξει.

«Πλάκα έχει. Είναι πάντα τόσο σηκωμένο;»

«Μόνο όταν βλέπει όμορφες κοπέλες».

«Κι εγώ είμαι όμορφη;»

«Η ομορφότερη που έχω δει».

«Αλήθεια λες;»

«Πάρε τα μάτια μου και κοίτα».

«Κι εγώ τώρα τι πρέπει να κάνω;»

«Ό,τι θέλεις. Μπορείς να το χαϊδέψεις, του αρέσει πολύ να το χαϊδεύουν. Μπορείς, αν θέλεις, και να το φιλήσεις ή να το γλείψεις σαν παγωτό».

«Γιατί, έχει ωραία γεύση;»

«Έτσι λένε».

«Ποιες το λένε;»

«Οι όμορφες κοπέλες».

«Και το έχουν δει πολλές όμορφες κοπέλες;»

«Αρκετές».

«Και το έχουν χαϊδέψει, φιλήσει και γλείψει όλες;»

«Και όχι μόνο».

«Τι άλλο τού έχουν κάνει;»

«Το έχουν βάλει μέσα στο πιπί τους και τους άρεσε πολύ. Όσο πιο όμορφες ήταν, τόσο πιο πολύ τους άρεσε».

«Και θα μου αρέσει κι εμένα;»

«Εφόσον εσύ είσαι η ομορφότερη, θα σου αρέσει περισσότερο από όλες. Αλλά γιατί δεν δοκιμάζεις; Δοκίμασε και αν δεν σου αρέσει, μπορείς να σταματήσεις. Κανένας δεν θα σε αναγκάσει».

«Ε, αν είναι έτσι ας δοκιμάσω» είπε και πλησίασε.

Πρώτα τον ακούμπησε διστακτικά, μετά τον χάιδεψε για λίγο, άρχισε να τον φιλάει και μετά άρχισε να τον γλείφει.

Θα πρέπει να ήταν πολύ ερεθισμένη επειδή το εσώρουχο της ήταν μούσκεμα, λες και το είχε βρέξει με νερό.

Ξαφνικά, κάνει το κιλοτάκι της στην άκρη και με μία κίνηση τον καρφώνει όλο μέσα της.

«Και επειδή έχω ερεθιστεί πολύ και δεν αντέχω άλλο, θέλω να μπεις μέσα μου!»

Άρχισε να ανεβοκατεβαίνει πάνω κάτω και να τον τερματίζει μέσα της. Η αίσθηση ήταν φοβερή. Ο κόλπος της, υγρός και ηδονικά ζεστός, άνοιγε και έκλεινε κάθε φορά που ανεβοκατέβαινε. Η Κλαίρη είχε μία εξαιρετική τεχνική να ελέγχει τους μυς του κόλπου της. Κάτι που μόνο οι γυναίκες που δεν έχουν γεννήσει μπορούν να κάνουν. Ξαφνικά, κι ενώ ήταν στο απόγειο της κίνησής της, σηκώθηκε από πάνω του.

«Πάρε με στα τέσσερα σαν σκύλα. Θέλω να σε νιώσω βαθιά μέσα μου» του είπε επιτακτικά.

Καταλαβαίνοντας τι ήθελε, την έπιασε σχεδόν βίαια και τη γύρισε στα τέσσερα. Χωρίς καμία προετοιμασία, την τον έχωσε βαθιά μέσα της. Συνοδευτικά άρχισε να της δίνει ελαφριά χαστουκάκια και να κοκκινίζει ο ποπός της.

«Πιο δυνατά» φώναξε. «Χτύπα τον ποπό μου, πιο δυνατά. Είμαι κακό κορίτσι, θέλω να το κάνω συνέχεια. Πιο δυνατά αγάπη μου, πιο δυνατά».

Επιτάχυνε τον ρυθμό του. Τώρα της έκανε έρωτα όσο πιο δυνατά μπορούσε και ταυτόχρονα της έδινε χαστούκια εναλλάξ στον ποπό της. Η αίσθηση ήταν πολύ έντονη και ήξερε ότι δεν θα άντεχε για πολύ ακόμη.

«Θα σου τελειώσω, μωρό μου».

«Σε πρόλαβα. Τελειώνω, μωρό μου, τελειώνω συνέχεια».

Εκείνη τη στιγμή, ένιωσε όλους τους μυς του κόλπου της να συσπώνται και να σφίγγουν γύρω του. Δεν άντεξε άλλο. Τον έβγαλε και ετοιμάστηκε να τελειώσει.

«Στο στόμα μου, μωρό μου. Τελείωσε στο στόμα μου» του είπε και γύρισε απότομα.

Εκτόξευσε μία ριπή από σπέρμα κατευθείαν στο στόμα της. Άλλη μία έπεσε στον λαιμό της και άλλη μία στο στήθος της. Τον έπιασε από τη μέση, τον έφερε στο στόμα της και τον ρούφηξε με μανία. Αφού βεβαιώθηκε ότι δεν είχε άλλο σπέρμα, βάλθηκε να το μαζεύει από πάνω της και να το γλείφει με βουλιμία.

«Ωραίο πράγμα» γύρισε και του είπε.

Μετά ήρθε κοντά του και κόλλησε τα χείλη της στα δικά του δίνοντάς του ένα καυτό φιλί.

Σηκώθηκε, πήγε προς τη βιντεοκάμερα που έγραφε ακόμη και γυμνή όπως ήταν, του είπε:

«Αυτό ήταν το γαμήλιο σεξ μας» και γυρίζοντας προς το μέρος του: «Συμφωνείς, αγάπη μου;»

«Εκατό τοις εκατό» της απάντησε.

Έκλεισε τη βιντεοκάμερα και τον πλησίασε.

«Είσαι σίγουρος;»

«Απολύτως».

Σηκώθηκε και πήγε στην μπαλκονόπορτα. Η ώρα ήταν έξι και μισή και το πρώτο φως της ημέρας είχε αρχίσει να φέγγει.

«Αγάπη μου, έλα να δεις. Ο ήλιος ανατέλλει. Ξέρεις, αυτό το μπαλκόνι είναι ανατολικό και έχει θαυμάσια θέα στη θάλασσα. Είναι ευκαιρία να δούμε την ανατολή του ηλίου. Εγώ συνήθως κοιμάμαι αυτή την ώρα. Είναι και ο ουρανός καθαρός».

Λέγοντας αυτά άνοιξε την πόρτα και βγήκε έξω γυμνή όπως ήταν. Ο Κώστας την ακολούθησε. Δεν έκανε κρύο, αλλά είχε ένα ανοιξιάτικο αεράκι που δεν θα το έλεγες και ζέστη.

«Χαρά μου, έχει ψύχρα. Θα κρυώσεις. Βάλε κάτι πάνω σου. Μπορεί να σε δει και κανένας!»

«Μη στενοχωριέσαι, δεν κρυώνω. Μου αρέσει αυτό το αεράκι. Τώρα, αν με δει και κάποιος, που δεν το νομίζω, μια και σε αυτή την περιοχή όλοι ξυπνάνε αργά, τόσο το καλύτερο γι' αυτόν. Θα του φτιάξω τη μέρα. Δεν είμαι ωραίο θέαμα;»

«Πανέμορφο».

«Εσύ γιατί στέκεσαι μέσα; Έλα να δούμε την ανατολή μαζί, αγκαλίτσα».

«Κρυώνω λίγο».

«Έχω μία ιδέα για να σε ζεστάνω. Έλα εδώ».

Πήγε προς το μέρος της, γυμνός όπως ήταν. Ήταν ακόμη ερεθισμένος από το σεξ. Το Claris τελικά έκανε φοβερή δουλειά.

«Ποπό, τι βλέπω! Ακόμη ερεθισμένος είσαι. Κι εγώ το ίδιο. Έλα, πάρε με στο μπαλκόνι. Δεν το έχω κάνει ποτέ στο μπαλκόνι».

Λέγοντας αυτά, τον τράβηξε προς το μέρος της, στήθηκε μπροστά στο κάγκελο του μπαλκονιού και τούρλωσε το ποπό της.

«Και αν μας δει κανείς;»

«Σκασίλα μου» του απάντησε. «Στο σπίτι μου είμαι, κάνω σεξ όποτε και όπου θέλω. Εάν δεν του αρέσει το θέαμα, ας φύγει».

Άπλωσε τα χέρια της και τον τράβηξε επάνω της. Η θύμηση από το σεξ των προηγούμενων λεπτών ήταν ακόμη νωπή. Χωρίς να το σκεφτεί πολύ, μπήκε ξανά μέσα της.

Πάλι η γνώριμη αίσθηση του κόλπου της. Συνέχισε να κινείται μέσα της. Στην αρχή αργά, μετά όλο και πιο γρήγορα. Η Κλαίρη δεν μιλούσε, μόνο έβγαζε κάτι υπόκωφα βογκητά. Δεν θα είχαν περάσει πέντε λεπτά όταν με μία έντονη φωνή του είπε:

«Τελειώνω ξανά. Τελειώνω συνέχεια, μη σταματάς».

Η φωνή της ήταν τόσο έντονη που θα την είχαν ακούσει μέχρι την παραλία.

Κράτησε όσο μπορούσε και σε λίγο τελείωσε και εκείνος για άλλη μία φορά. Αυτή τη φορά όμως στην πλάτη της. Χωρίς να τη ρωτήσει, πήγε πάλι μέσα έφερε λίγο χαρτί υγείας, για να σκουπίσει το σπέρμα του από την πλάτη της και μετά έφερε άλλο ένα κιμονό που βρήκε και της το φόρεσε. Το δικό του το είχε ήδη φορέσει από πριν.

Γύρισε και τον κοίταξε, με ένα βλέμμα όλο λατρεία.

«Τι γλυκός που είσαι! Πόσο με σκέφτεσαι και με φροντίζεις!»

Έπεσε στην αγκαλιά του και κάθισε εκεί. Ο ήλιος είχε αρχίσει να βγαίνει από τη θάλασσα. Το θέαμα ήταν όντως πανέμορφο και μαγευτικό. Δίπλα του είχε ένα σαλόνι από ακριβά μπαμπού. Την έπιασε από το χέρι και πήγαν και κάθισαν στον τριθέσιο καναπέ. Έμειναν εκεί και έβλεπαν την ανατολή του ηλίου.

Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ
Η Επόμενη Μέρα

Η πορεία της Κλαίρης, της Έρικας, της Κλειώς και του Κώστα συνεχίζεται στο δεύτερο βιβλίο της τριλογίας.
Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ, Η επόμενη μέρα.

Η επόμενη μέρα μετά τον γάμο, τους βρίσκει να αντιμετωπίζουν καινούργιες προκλήσεις. Απρόσμενα γεγονότα και ανατροπές τους φέρνουν αντιμέτωπους με τον πραγματικό σκοπό της ύπαρξης τους.
Η επαφή τους με τους “Επισκέπτες” στην παγωμένη Ελβετία, γίνεται καθοριστική για την συνέχιση της “αναβαθμισμένης” πορείας τους.
Γυρίζοντας στην Αθήνα, αρχίζουν να βάζουν τα θεμέλια για την “Αναγέννηση” πρώτα της Ελλάδας και μετέπειτα όλης της ανθρωπότητας.
Ακόμη, μετά τις “συγκλονιστικές” αποκαλύψεις στο νησί της Σαντορίνης, η πορεία τους αποκτά “συμπαντικό” χαρακτήρα.

Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ
Η Επόμενη Μέρα
Ένα ερωτικό διήγημα Επιστημονικής Φαντασίας